

Fremsat den 20. november 2019 af skatteministeren (Morten Bødskov)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love¹⁾

(Forlængelse af ordning med lav afgift på el til erhvervmæssig opladning af eldrevne køretøjer, standardsats for afgift af blyfri benzin iblandet 9,8 pct. biobrændstoffer og lovtekniske ændringer af elpatronordningen)

§ 1

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 308 af 24. marts 2017, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 474 af 17. maj 2017 og lov nr. 478 af 16. maj 2018 og senest ved § 2 i lov nr. 331 af 30. marts 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 11, stk. 9, 6. pkt., ændres »stk. 6, sidste pkt.« til: »stk. 6, 3. pkt.«
2. To steder i § 11, stk. 16, 1. pkt., ændres »stk. 18« til: »stk. 17«.
3. I § 11, stk. 18, 2. pkt., ændres »stk. 17« til: »stk. 16«.

§ 2

I lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 312 af 1. april 2011, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 722 af 25. juni 2010, § 2 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 2 i lov nr. 625 af 14. juni 2011, § 3 i lov nr. 1385 af 28. december 2011, § 2 i lov nr. 1353 af 21. december 2012, § 2 i lov nr. 70 af 30. januar 2013, § 2 i lov nr. 555 af 2. juni 2014, § 4 i lov nr. 1174 af 5. november 2014, § 3 i lov nr. 1558 af 13. december 2016, § 3 i lov nr. 474 af 17. maj 2017, § 5 i lov nr. 1431 af 11. december 2017 og senest ved § 3 i lov nr. 331 af 30. marts 2019, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 2, 2. pkt., ophæves.
2. § 1, stk. 3, 3. pkt., ophæves.

3. § 8, stk. 4, 5. pkt., ophæves.

4. I § 8, stk. 4, 7. pkt., ændres »§ 7, stk. 7« til: »§ 7, stk. 6«.

5. § 8, stk. 10, 3. pkt., og stk. 11, 3. pkt., ophæves.

6. § 8 a affattes således:

»§ 8 a. Varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i virksomheden via interne varmesystemer, jf. dog stk. 2, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1. Den del af afgiften, der overstiger 45,4 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 45,4 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i § 8, stk. 3. Sætserne i 2. og 3. pkt. (2015-niveau) reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 2. Det er en betingelse for tilbagebetaling af afgift for varme efter stk. 1, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7 b i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 3. Virksomheden har kraft-varme-kapacitet, hvis virksomheden leverer varme til kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, og 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraft-varme-enheden. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraft-varme-enheden skal udgøres af elektricitet. Dette skal

¹⁾ Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation).

på forlangende kunne dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 1-3, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. tillægges tilbagebetalings-beløbet efter de tilsvarende bestemmelser i § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b, stk. 1-3, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., § 9, stk. 4 og 5, og § 9 a, stk. 1-3, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 7, stk. 6 og 7, og § 7 b, stk. 1-3, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og § 11, stk. 16 og 17, og § 11 f, stk. 1-3, i lov om afgift af elektricitet. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 4 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling.«

7. § 10, stk. 9, 10. pkt., ophæves.

8. § 10 b, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, 2. pkt., ophæves.

9. § 10 c, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, 2. pkt., ophæves.

10. § 10 d, stk. 7, 2. pkt., og stk. 8, 2. pkt., ophæves.

11. Bilag 2, 3, 4, 5 og 7 ophæves.

§ 3

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1080 af 3. september 2015, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 4 i lov nr. 1558 af 13. december 2016, § 4 i lov nr. 474 af 17. maj 2017 og senest ved § 4 i lov nr. 331 af 30 marts 2019, foretages følgende ændringer:

1. § 7, stk. 3, 5. pkt., ophæves.

2. I § 7, stk. 3, 7. pkt., ændres »§ 7, stk. 7« til: »§ 7, stk. 6«.

3. I § 7 a, stk. 3, udgår: ». Affald nævnt under nr. 4 er dog kun omfattet af dette stykke i perioden 2010-2014«.

4. § 7 a, stk. 3, nr. 4, ophæves.

Nr. 5 bliver herefter nr. 4.

5. I § 7 a, stk. 5, ændres »stk. 3, nr. 5« til: »stk. 3, nr. 4«.

6. § 7 b affattes således:

»§ 7 b. Varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i virksomheden via in-

terne varmesystemer, jf. dog stk. 2, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1. Den del af afgiften, der overstiger 45,4 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 45,4 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i § 7, stk. 2. Sætserne i 2. og 3. pkt. (2015-niveau) reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 2. Det er en betingelse for tilbagebetaling af afgift for varme efter stk. 1, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7 b i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 3. Virksomheden har kraft-varme-kapacitet, hvis virksomheden leverer varme til kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, og 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraft-varme-enheden. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraft-varme-enheden skal udgøres af elektricitet. Dette skal på forlangende kunne dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 1-3, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. tillægges tilbagebetalingsbeløbet efter de tilsvarende bestemmelser i § 8, stk. 4 og 5, og § 8 a, stk. 1-3, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., § 9, stk. 4 og 5, og § 9 a, stk. 1-3, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 7, stk. 6 og 7, og § 7 b, stk. 1-3, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og § 11, stk. 16 og 17, og § 11 f, stk. 1-3, i lov om afgift af elektricitet. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 4 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling.«

7. § 8, stk. 8, 10. pkt., ophæves.

8. § 8 b, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, 2. pkt., ophæves.

9. § 8 c, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, 2. pkt., ophæves.

10. § 8 d, stk. 7, 2. pkt., og stk. 8, 2. pkt., ophæves.

11. Bilag 4, 5 og 7 ophæves.

§ 4

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1118 af 26. september 2014, som

ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 7 i lov nr. 1174 af 5. november 2014, § 7 i lov nr. 1558 af 13. december 2016, § 5 i lov nr. 474 af 17. maj 2017 og senest ved § 5 i lov nr. 331 af 30 marts 2019, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

2. I § 1, stk. 1, nr. 13, indsættes som 2. pkt.:

»Blyfri benzin med 9,8 pct. biobrændstoffer (blyindhold højst 0,013 g pr. liter), 406,0 øre pr. liter ved dagtemperatur og 402,7 øre pr. liter ved 15 °C.«

3. § 1, stk. 8, 3. pkt., ophæves.

4. § 9, stk. 4, 5. pkt., ophæves.

5. I § 9, stk. 4, 7. pkt., ændres »§ 7, stk. 7« til: »§ 7, stk. 6«.

6. § 9, stk. 13, 3. pkt., og stk. 14, 3. pkt., ophæves.

7. § 9 a affattes således:

»§ 9 a. Varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i virksomheden via interne varmesystemer, jf. dog stk. 2, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1. Den del af afgiften, der overstiger 45,4 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 45,4 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau), forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i § 9, stk. 3. Satserne i 2. og 3. pkt. (2015-niveau) reguleres efter § 32 a.

Stk. 2. Det er en betingelse for tilbagebetaling af afgift for varme efter stk. 1, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7 b i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 3. Virksomheden har kraft-varme-kapacitet, hvis virksomheden leverer varme til kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, og 100 pct. af varmeliverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraft-varme-enheden. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraft-varme-enheden skal udgøres af elektricitet. Dette skal på forlangende kunne dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 1-3, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. tillægges tilbagebetalingsbeløbet efter de tilsvarende bestemmelser i § 8, stk. 4 og 5, og § 8 a, stk. 1-3, i lov om

afgift af naturgas og bygas m.v., § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b, stk. 1-3, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., § 7, stk. 6 og 7, og § 7 b, stk. 1-3, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og § 11, stk. 16 og 17, og § 11 f, stk. 1-3, i lov om afgift af elektricitet. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 4 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling.«

8. § 11 b, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, 2. pkt., ophæves.

9. § 11 c, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, 2. pkt., ophæves.

10. § 11 d, stk. 7, 2. pkt., og stk. 8, 2. pkt., ophæves.

11. Bilag 2, 3, 4 og 6 ophæves.

§ 5

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 321 af 4. april 2011, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 722 af 25. juni 2010, § 5 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 2 i lov nr. 903 af 4. juli 2013, § 6 i lov nr. 1532 af 27. december 2014, § 1 i lov nr. 1558 af 13. december 2016, § 1 i lov nr. 474 af 17. maj 2017 og senest ved § 1 i lov nr. 331 af 30 marts 2019, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 1, 1. pkt., ophæves.

2. I § 2, stk. 1, nr. 13, indsættes som 3. pkt.:

»For benzin med 9,8 pct. biobrændstoffer dog 36,8 øre pr. liter.«

3. I § 2, stk. 2, 1. pkt., ændres »og for varer nævnt i stk. 1, nr. 13 med 4,8 pct. biobrændstoffer 38,5 øre pr. liter (2015-niveau)« til: », for varer nævnt i stk. 1, nr. 13. med 4,8 pct. biobrændstoffer 38,5 øre pr. liter (2015-niveau) og for varer nævnt i stk. 1, nr. 13 med 9,8 pct. biobrændstoffer 36,5 øre pr. liter (2015-niveau)«.

4. § 2, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

5. To steder i § 7, stk. 6, 1. pkt., ændres »stk. 8« til: »stk. 7«.

6. I § 7, stk. 6, 3. pkt., ændres »Hvis« til: »Såfremt«.

7. § 7, stk. 6, 4. pkt., ophæves.

8. § 7 b affattes således:

»§ 7 b. Varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i virksomheden via interne varmesystemer, jf. dog stk. 2, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1 til lov om energiafgift af mine-

ralolieprodukter m.v. Den del af afgiften, der overstiger 13,5 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) eller 4,8 øre pr. kWh varme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre energikilder, nedsættes de 13,5 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) eller 4,8 øre pr. kWh varme ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. Satsene i 2. og 3. pkt. (2015-niveau) reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 2. Det er en betingelse for tilbagebetaling af afgift for varme efter stk. 1, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 8 a i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., § 7 b i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. eller § 9 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 3. Virksomheden har kraft-varme-kapacitet, hvis 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraft-varme-enheden. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraft-varme-enheden skal udgøres af elektricitet. Dette skal på forlangende kunne dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 1-3, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. tillægges tilbagebetalingsbeløbet efter de tilsvarende bestemmelser i § 8, stk. 4 og 5, og § 8 a, stk. 1-3, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., § 9, stk. 4 og 5, og § 9 a, stk. 1-3, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b, stk. 1-3, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 11, stk. 16 og 17, og § 11 f, stk. 1-3, i lov om afgift af elektricitet. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 4 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling.«

9. Bilag 2 og 3 ophæves.

§ 6

I lov nr. 903 af 4. juli 2013 om ændring af affalds- og råstofafgiftsloven, lov om kuldioxidafgift af visse

energiprodukter, lov om afgift af elektricitet, momsloven og forskellige andre love (Nedsættelse af afgifter på el til erhverv, bortfald af CO₂-afgift af el for erhverv, nedsættelse af energiafgifter på brændsler til proces, ændret lagerprincip ved deponering af farligt affald, lempelse af momskredittider samt supplerende støtte til eksisterende industrielle kraft-varme-værker) som ændret ved § 9 i lov nr. 93 af 29. januar 2014 og § 6 i lov nr. 744 af 1. juni 2015, foretages følgende ændring:

1. § 3, nr. 14, ophæves.

§ 7

I lov nr. 1353 af 21. december 2012 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love og om ophævelse af lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer (Godtgørelse af elafgift for el forbrugt til opladning af batterier til registrerede elbiler, lempelse vedrørende komfortkøling, dagsbeviser for varebiler samt teknisk justering af energiafgifter m.v. og ophævelse af reglerne om fritagelse for afgift af visse typer af affald fra egen cementproduktion), som ændret ved § 10 i lov nr. 903 af 4. juli 2013, § 4 i lov nr. 1889 af 29. december 2015, § 10 i lov nr. 1558 af 13. december 2016, § 6 i lov nr. 687 af 8. juni 2017 og senest ved § 8 i lov nr. 331 af 30. marts 2019, foretages følgende ændring:

1. I § 21, stk. 2, 3. pkt., ændres »2019« til: »2021«.

§ 8

I lov nr. 687 af 8. juni 2017 om ændring af registreringsafgiftsloven, brændstofforbrugsafgiftsloven, lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love (Udskydelse af indfasning af registreringsafgift på eldrevene køretøjer m.v., midlertidigt fradrag for batterikapacitet, forlængelse af ordning med lav afgift på el til opladning af eldrevene køretøjer og særlig ordning for elbusser, ændring af beregning af brændstofforbrug for gasdrevne biler og gasdrevne pluginhybridbiler og nedsættelse af afgift af metanol iblandet vand) foretages følgende ændring:

1. I § 7, stk. 3, ændres »2020« til: »2022«.

§ 9

Loven træder i kraft den 1. januar 2020.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. *Indledning*
 - 1.1. *Lovforslagets formål og baggrund*
2. *Lovforslagets indhold*
 - 2.1. *Forlængelse af ordning med lav afgift på el til erhvervmæssig opladning af eldrevne køretøjer*
 - 2.1.1. *Gældende ret*
 - 2.1.2. *Den foreslåede ordning*
 - 2.2. *Standardsats for blyfri benzin iblandet 9,8 pct. biobrændstof*
 - 2.2.1. *Gældende ret*
 - 2.2.2. *Den foreslåede ordning*
 - 2.3. *Lovtekniske ændringer af elpatronordningen*
 - 2.3.1. *Gældende ret*
 - 2.3.2. *Den foreslåede ordning*
3. *Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige*
 - 3.1. *Økonomiske konsekvenser for det offentlige*
 - 3.1.1. *Forlængelse af ordning med lav afgift på el til erhvervmæssig opladning af eldrevne køretøjer*
 - 3.1.2. *Standardsats for blyfri benzin iblandet 9,8 pct. biobrændstof*
 - 3.2. *Implementeringskonsekvenser for det offentlige*
 - 3.2.1. *Forlængelse af ordning med lav afgift på el til erhvervmæssig opladning af eldrevne køretøjer*
 - 3.2.2. *Standardsats for blyfri benzin iblandet 9,8 pct. biobrændstof*
4. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
 - 4.1. *Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
 - 4.1.1. *Forlængelse af ordning med lav afgift på el til erhvervmæssig opladning af eldrevne køretøjer*
 - 4.1.2. *Standardsats for blyfri benzin iblandet 9,8 pct. biobrændstof*
5. *Administrative konsekvenser for borgerne*
6. *Miljømæssige konsekvenser*
 - 6.1. *Forlængelse af ordning med lav afgift på el til erhvervmæssig opladning af eldrevne køretøjer*
 - 6.2. *Standardsats for blyfri benzin iblandet 9,8 pct. biobrændstof*
7. *Forholdet til EU-retten*
 - 7.1. *Forlængelse af ordning med lav afgift på el til erhvervmæssig opladning af eldrevne køretøjer*
 - 7.2. *Lovtekniske ændringer af elpatronordningen*
8. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
9. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Regeringen ønsker at investere i en grønnere fremtid, og et vigtigt skridt på vejen er at sikre flere elbiler på de danske veje. Med lovforslaget ønsker regeringen at prioritere tilskyndelsen til at vælge elbiler ved at mindske totalomkostningerne ved at anvende en elbil.

Med lovforslaget foreslås det derfor, at særordningen for erhvervmæssig opladning af elbiler m.v. til den lave elafgift på 0,4 øre pr. kWh forlænges med to år. Forlængelsen på to år skal ses i lyset af, at kommissionen for grøn omstil-

ling af personbiler forventes at komme med anbefalinger til indretningen af bilafgiftssystemet på længere sigt.

Lovforslaget indeholder også forslag om at indføre standardsatser for energiafgift og CO₂-afgift af benzin iblandet 9,8 pct. biobrændstof. Forslaget skal ses i sammenhæng med, at VE-direktivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) 2009/28) i 2020 fastsætter krav om, at der skal være mindst 10 pct. biobrændstoffer i benzin anvendt til landtransport.

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

Det foreslås at forlænge særordningen for erhvervsmæssig opladning af elbiler m.v. Hermed skal der betales elafgift på 0,4 øre pr. kWh for elektricitet anvendt til erhvervsmæssig opladning af elbiler m.v. til og med den 31. december 2021. Fra 2022 betales fuld elafgift ved opladning af elbiler m.v.

Det foreslås endvidere at indføre standardsatser for energifgift og CO₂-afgift af benzin iblandet 9,8 pct. biobrændstof. Oliebranchen vil introducere benzin iblandet ca. 10 volumenprocent bioethanol (kaldet E10) på markedet som følge af, at VE-direktivet i 2020 fastsætter krav om, at medlemsstaterne skal sikre, at der er mindst 10 pct. vedvarende energi i transportsektoren. Oliebranchen har et ønske om, at der bliver indført standardsatser, som skal gøre det administrativt lettere at afholde energi- og CO₂-afgift af E10.

Det foreslås desuden at foretage enkelte lovtekniske ændringer og ophæve en række bilag i elpatronordningen, som fremgår af lov om afgift af elektricitet (herefter elafgiftsloven), lov om afgift af naturgas og bygas m.v. (herefter gasafgiftsloven), lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. (herefter kulafgiftsloven), lov om energifgift af mineralolieprodukter m.v. (herefter mineralolieafgiftsloven) og lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter (herefter CO₂-afgiftsloven), herunder ændringer som følge af, at en dialog med Europa-Kommissionen i 2010-2011 førte til, at elpatronordningen ikke blev udvidet til at omfatte fjernvarmeværker uden kraftvarmekapacitet.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Forlængelse af ordning med lav afgift på el til erhvervsmæssig opladning af eldrevne køretøjer

2.1.1. Gældende ret

Efter elafgiftslovens § 11 har momsregistrerede virksomheder som udgangspunkt og under nærmere betingelser adgang til en delvis tilbagebetaling af elafgift for elektricitet, der er forbrugt af virksomheden til procesformål. Det er afgørende for tilbagebetalingen af elafgiften, at den pågældende elektricitet anses for at være forbrugt af den momsregistrerede virksomhed. Elafgiften tilbagebetales dog kun i samme omfang, som den momsregistrerede virksomhed har fradragsret for købsmomsen i relation til indkøbet af elektriciteten.

Skatterådet traf den 27. april 2010 afgørelse om, at virksomheder, der har serviceaktiviteter med opladning af batterier til elbiler, hvor elektriciteten leveres fra virksomhedens el-leverandør eller en anden udbyder, som virksomheden samarbejder med, omfattes af retten til tilbagebetaling af elafgift for så vidt angår elektricitet forbrugt til opladning af disse batterier ned til processatsen på 0,4 øre pr. kWh. Skatterådets afgørelse af 27. april 2010 er gengivet i forkortet form i SKM2011.259.SKAT.

Ved § 21 i lov nr. 1353 af 21. december 2012 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love og om ophævelse af lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer (Godtgørelse af elafgift for el forbrugt til oplad-

ning af batterier til registrerede elbiler, lempelse vedrørende komfortkøling, dagsbeviser for varebiler samt teknisk justering af energifgifter m.v. og ophævelse af reglerne om fritagelse for afgift af visse typer af affald fra egen cementproduktion) blev der indført en tidsbegrænset særordning, som præciserede og udbredte reglerne om tilbagebetaling af elafgift af elektricitet til opladning af batterier i eldrevne køretøjer. Særordningen indebærer, at der ved erhvervsmæssig opladning af elbiler m.v. sker delvis tilbagebetaling af elafgift ned til processatsen på 0,4 øre pr. kWh, uanset hvor og under hvilke betingelser opladningen af batterierne til elbilerne m.v. finder sted. Tilbagebetalingen omfatter både elektricitet anvendt i ladestandere, herunder hurtigladere, der drives for virksomhedens regning og risiko, og elektricitet anvendt til opladning af batterier på batteriskiftestationer. Der stilles ikke krav om, at virksomheden har fradragsret for købsmomsen i relation til indkøbet af elektriciteten. Ordningen er senest blevet forlænget ved lov nr. 687 af 8. juni 2017 og gælder til og med den 31. december 2019.

2.1.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at særordningen med tilbagebetaling af elafgift ned til processatsen på 0,4 øre pr. kWh for erhvervsmæssig opladning af elbiler m.v. forlænges med to år. Herefter vil ordningen gælde til og med den 31. december 2021. Forslaget har til formål at mindske totalomkostningerne ved at anvende en elbil og dermed bidrage til at fremme elbiler.

Det foreslås desuden, at virkningstidspunktet for bestemmelserne i elafgiftslovens § 11, stk. 3, 10.-15. pkt., og stk. 5, 1.-3. pkt., som fastsætter, at der som udgangspunkt ikke kan opnås tilbagebetaling af elafgift for elektricitet til lagring af komponenter, herunder batterier, som benyttes til fremdrift af eldrevne registrerede køretøjer, udskydes til fra og med den 1. januar 2022. Det skyldes, at disse bestemmelser, som begrænser tilbagebetalingsmuligheden, først skal have virkning efter udløbet af den tidsbegrænsede særordning for erhvervsmæssig opladning af elbiler m.v.

2.2. Standardsats for blyfri benzin iblandet 9,8 pct. biobrændstof

2.2.1. Gældende ret

Efter gældende ret betales der afgift af mineralolieprodukter, jf. mineralolieafgiftslovens § 1.

Der skal af blyfri benzin iblandet 4,8 pct. biobrændstof betales en fast afgiftssats pr. liter benzin. Standardsatsen udgør 413,7 øre pr. liter ved dagtemperatur og 410,4 øre pr. liter ved 15°C, jf. mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 13.

Efter gældende ret skal der betales CO₂-afgift af energiprodukter, som bl.a. er afgiftspligtige efter mineralolieafgiftsloven, jf. CO₂-afgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 1. CO₂-afgiften af benzin iblandet 4,8 pct. biobrændstof udgør 38,8 øre pr. liter, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 13, og 38,5 øre pr. liter for benzin iblandet 4,8 pct. biobrændstof ved 15°C, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 2, 1. pkt. Afgiften betales af virksomheder, som skal betale energifgift af varer efter mi-

neralolieafgiftsloven, kulafgiftsloven eller gasafgiftsloven, jf. CO₂-afgiftslovens § 3.

2.2.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indføre en fast energiafgiftssats på blyfri benzin iblandet 9,8 pct. biobrændstof. Afgiften vil udgøre 406,0 øre pr. liter ved dagtemperatur og 402,7 øre pr. liter ved 15°C. Det foreslås endvidere at indføre en CO₂-afgiftssats for blyfri benzin iblandet 9,8 pct. biobrændstof. Afgiften vil udgøre 36,8 øre pr. liter ved dagtemperatur og 36,5 øre pr. liter ved 15°C.

Formålet med standardsatserne er at imødekomme et ønske fra oliebranchen, som skal gøre det administrativt lettere at afholde energi- og CO₂-afgift af blyfri benzin iblandet med en fast mængde biobrændstof. Oliebranchen har til hensigt at introducere benzin iblandet 10 volumenprocent biobrændstof (E10) på markedet, da VE-direktivet i 2020 stiller skærpede krav til transportsektorens iblanding af biobrændstoffer i benzin. Den typiske blanding forventes at blive 90,2 volumenprocent fossilt benzin og 9,8 volumenprocent bioethanol. Det vil være en variation på +/- 0,2 volumenprocent. Hvis den færdige blanding ligger inden for disse tolerancer, må en virksomhed anvende de foreslåede standardsatser.

2.3. Lovtekniske ændringer af elpatronordningen

2.3.1. Gældende ret

Elpatronordningen blev indført ved lov nr. 1417 af 21. december 2005 og trådte i kraft den 1. januar 2008. Elpatronordningen omfatter varmeproducenter med kraftvarmekapacitet, der leverer fjernvarme til de kollektive fjernvarmenet og lignende fjernvarmenet. Ved kollektive fjernvarmenet forstås et fjernvarmenet, som en ubestemt kreds af brugere har mulighed for at tilslutte sig. Et kollektivt fjernvarmenet er ofte også kendetegnet ved, at varmen kommer fra et centralt kraftvarmewærk, et decentralt kraftvarmewærk, et decentralt fjernvarmewærk eller et affaldsforbrændingsværk. Ved lignende fjernvarmenet forstås som hovedregel fjernvarmenet i forbindelse med større bebyggelser, som ligner kollektive fjernvarmenet.

Elpatronordningen indebærer, at en varmeproducents energiafgifter og CO₂-afgift af fossile brændsler og elektricitet, der anvendes til produktion af varme på et varmeproduktionsanlæg uden samtidig at have elproduktion, på visse betingelser kan lempes, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 16, gasafgiftslovens § 8, stk. 4, kulafgiftslovens § 7, stk. 3, mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 4, og CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 6. Elpatronordningen omfatter også varmeproducenters energiafgifter og CO₂-afgift af forbrug af fossile brændsler og elektricitet anvendt til fremstilling af varme direkte i deres interne varmesystemer (eget forbrug af varme), jf. elafgiftslovens § 11 f, gasafgiftslovens § 8 a, kulafgiftslovens § 7 b, mineralolieafgiftslovens § 9 a og CO₂-afgiftslovens 7 b.

Afgiftslempelsen i medfør af elpatronordningen udgør forskellen mellem afgiftsbelastningen på den producerede varme og afgiftssatserne i elpatronordningen. Afgiftssatserne

reguleres efter nettoprisindekset. Afgiftssatserne har for årene 2010-2014 været fastsat i en række bilag til energiafgiftslovene og CO₂-afgiftsloven. I 2019 er grænsen for tilbagebetaling af afgift til varmeproducenter 46,8 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk. Den tilsvarende grænse for elbaseret varme er i 2019 60,7 kr. pr. GJ eller 21,9 øre pr. kWh fjernvarme ab værk. Grænsen for tilbagebetaling af CO₂-afgift til varmeproducenter er i 2019 henholdsvis 13,9 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk og 4,9 øre pr. kWh fjernvarme ab værk.

Afgiftslempelse i henhold til elpatronordningen er betinget af, at varmeproducenten har eller den 1. oktober 2005 havde kraftvarmekapacitet, eller at der er tale om et centralt værk, jf. mineralolieafgiftslovens bilag 1. Det fremgår af energiafgiftslovene og CO₂-afgiftsloven, at en varmeproducent har kraftvarmekapacitet, hvis virksomheden leverer varme til et kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, og 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraftvarmeenheden. Endvidere skal mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraftvarmeenheden udgøres af elektricitet, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 17, og § 11 f, stk. 2, gasafgiftslovens § 8, stk. 5, og § 8 a, stk. 4, kulafgiftslovens § 7, stk. 4, og § 7 b, stk. 4, mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 5, og § 9 a, stk. 4, og CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 7, og § 7 b, stk. 4. Elpatronordningen gælder dermed ikke for varmeproducenter, der leverer varme til fjernvarmenettet uden kraftvarmekapacitet.

Varmeproducenter, som får tilbagebetalt energi- og CO₂-afgift i henhold til elpatronordningen, skal indberette beløbet til Skatteforvaltningen, hvis beløbet overstiger 500.000 euro i et kalenderår, jf. elafgiftslovens § 11, stk. 21, og § 11 f, stk. 4, gasafgiftslovens § 8, stk. 13, og § 8 a, stk. 5, kulafgiftslovens § 7, stk. 9, og § 7 b, stk. 5, mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 16, og § 9 a, stk. 5, og CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 9, og § 7 b, stk. 5. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet skal ske pr. juridisk enhed. Ved en juridisk enhed forstås en selvstændig juridisk enhed identificeret ved et cvr-nummer. Indberetningen af tilbagebetalingsbeløbet til Skatteforvaltningen skal ske pr. selvstændig juridisk enhed, uanset eventuelle fælles momsregistrering eller underliggende produktionsenheder. Skatteforvaltningen er forpligtet til at offentliggøre oplysningerne i Europa-Kommissionens statsstøtterejster.

Elpatronordningen er godkendt af Europa-Kommissionen efter statsstøttereglerne og er bl.a. blevet ændret ved lov nr. 722 af 25. juni 2010. Ved denne ændringslov blev det bl.a. foreslået, 1) at gøre elpatronordningen til en permanent ordning, 2) at udvide ordningen til også at gælde for varmeleverancer til andre lignende fjernvarmenet, 3) at ordningen også skulle gælde, når en varmeproducent bruger varme direkte i deres interne varmesystemer, og 4) at omfatte fjernvarme, som almindelige fjernvarmewærker uden kraftvarmekapacitet leverer til kollektive fjernvarmenet.

Skatteministeriet var i 2010 og 2011 i dialog med Europa-Kommissionen om, hvorvidt ændringerne i elpatronordningen, jf. lov nr. 722 af 25. juni 2010, var i overensstemmelse med EU-retten. Dialogen med Europa-Kommissionen førte

til, at den udvidelse af ordningen, der vedrørte rene fjernvarmeværker, ikke blev sat i kraft. Folketingets Skatteudvalg blev den 20. november 2015 (SAU alm del – bilag 51, FT 2015-16) orienteret om baggrunden herfor, og det blev i samme forbindelse oplyst, at reglen om afgiftslempelse for fjernvarmeværker ville blive foreslået ophævet ved lejlighed.

2.3.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ophæve den ændring af elpatronordningen vedrørende rene fjernvarmeværker, som blev vedtaget ved lov nr. 722 af 25. juni 2010, men som aldrig er trådt kraft, som følge af dialogen med Europa-Kommissionen om ordningens forenelighed EU-retten.

Det foreslås at ophæve en række bilag til elpatronordningen i elafgiftsloven, gasafgiftsloven, kulafgiftsloven, mineralolieafgiftsloven og CO₂-afgiftsloven, da bilagene vedrører afgiftssatser for årene 2010-2014, der er forældede som følge af, at satserne nu reguleres efter nettoprisindekset.

Det foreslås endvidere at foretage enkelte lovtekniske ændringer i elpatronordningen, i elafgiftsloven, gasafgiftsloven, kulafgiftsloven, mineralolieafgiftsloven og CO₂-afgiftsloven.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

3.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

3.1.1. Forlængelse af ordning med lav afgift på el til erhvervsmæssig opladning af eldrevne køretøjer.

Forlængelse af særordningen for erhvervsmæssig opladning af elbiler m.v. i 2020 og 2021 til den lave elafgift på 0,4 øre pr. kWh skønnes at medføre et mindreprovenu på henholdsvis 30 mio. kr. i 2020 og 50 mio. kr. i 2021 efter adfærd og tilbageløb.

Tabel 3.1. Provenumæssige konsekvenser af at forlænge særordningen for erhvervsmæssig opladning af elbiler mv.

Mio. kr. (2020-niveau)	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Varigt	Finansår 2020
Umiddelbar virkning	-40	-50	-	-	-	-	-0	-40
Virkning efter tilbageløb	-40	-50	-	-	-	-	-0	-
Virkning efter tilbageløb og adfærd	-30	-50	-	-	-	-	-0	-

Anm. : Provenu er afrundet til nærmeste 10 mio. kr.

For en elbil, som kører 13.000 km årligt, svarende til den gennemsnitlige årskørsel for en benzinbil, vil forslaget medføre, at den årlig afgiftsbetaling forbliver på ca. 12-13 kr. (inkl. moms). Det svarer til en afgiftslempelse i 2020 på ca. 2.750 kr. (inkl. moms) i forhold til den fulde elafgift. Til sammenligning betaler en gennemsnitlig nyregistreret benzinbil ved en gennemsnitlig årskørsel godt 5.750 kr. i benzinafgift (inkl. moms).

Forslaget vil således mindske totalomkostningerne ved at eje en elbil og dermed bidrage til at fremme elbiler m.v., men skønnes isoleret set ikke at ville medføre et mersalg af elbiler m.v., da lempelsen er midlertidig, og den årlige lempelse i elafgift pr. køretøj er forholdsvis lille.

Det må herudover forventes, at den foreslåede lempelse af elafgiften for elektricitet ved erhvervsmæssig opladning af elbiler m.v. vil have en positiv om end begrænset effekt på arbejdsudbuddet, da lempelsen af elafgiften ventes at slå igennem i priserne og derved vil øge reallønnen.

Forslaget medfører en forøgelse af skatteudgifter. Skatteudgifter er afvigelser fra det almindelige skattesystem, hvor konkrete aktiviteter opnår en begunstiggelse. Almindeligvis svarer skatteudgiften til det umiddelbare provenutab, dvs. provenutabet uden korrektion for tilbageløb og eventuelle adfærdseffekter. Den foreslåede lempelse af elafgiften vil på

den baggrund kunne anslås at øge skatteudgifterne svarende til det umiddelbare provenu i alt i perioden 2020-2021.

3.1.2. Standardsats for blyfri benzin iblandet 9,8 pct. biobrændstof

Forslaget om indførelse af standardsatser for energiafgift og CO₂-afgift af benzin iblandet 9,8 pct. biobrændstof skønnes ikke at indebære nævneværdige økonomiske konsekvenser for det offentlige.

3.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

3.2.1. Forlængelse af ordning med lav afgift på el til opladning af eldrevne køretøjer

Det vurderes, at forslaget ikke vil medføre nævneværdige administrative konsekvenser for Skatteforvaltningen.

De syv principper for digitaliseringsklar lovgivning vurderes at være fulgt, eftersom forlængelsen af særordningen for erhvervsmæssig opladning af elbiler m.v. ikke kræver ændringer eller tilpasninger i Skatteforvaltningens eksisterende it-systemer, idet virksomhederne selv modregner afgiften med deres godtgørelse, inden virksomhederne angiver i indberetningssystemet TastSelv Erhverv.

3.2.2. Standardsats for blyfri benzin iblandet 9,8 pct. biobrændstof

Det vurderes, at forslaget ikke vil medføre nævneværdige administrative konsekvenser for Skatteforvaltningen.

De syv principper for digitaliseringsklar lovgivning vurderes at være fulgt, eftersom de foreslåede standardssatser kræver enkelte systemtilretninger i Skatteforvaltningens eksisterende it-systemer, såsom Skattekontoen og Tastselv Erhverv.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4.1.1. Forlængelse af ordning med lav afgift på el til erhvervsmæssig opladning af eldrevne køretøjer

Det skønnes, at forslaget vil medføre, at erhvervene vil opnå hele den umiddelbare lempelse på 40 mio. kr. i 2020 stigende til 50 mio. kr. i 2021.

4.2.1. Standardsats for blyfri benzin iblandet 9,8 pct. biobrændstof

Forslaget om indførelse af standardssatser for energiafgift og CO₂-afgift af benzin iblandet 9,8 pct. biobrændstof skønnes ikke at indebære nævneværdige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

4.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Det vurderes, at forslaget om indførelse af standardssatser for energiafgift og CO₂-afgift af benzin iblandet 9,8 pct. biobrændstof vil medføre en administrativ lettelse for erhvervslivet, da standardssatserne vil gøre det nemmere for branchen at betale energi- og CO₂-afgift for benzin iblandet 9,8 pct. biobrændstof.

De fem principper for agil erhvervsrettet regulering er ikke relevante for lovforslaget.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget medfører ingen nævneværdige administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

6.1. Forlængelse af ordning med lav afgift på el til erhvervsmæssig opladning af eldrevne køretøjer

Forslaget vurderes at indebære begrænsede positive miljømæssige konsekvenser, da forslaget vil mindske totalomkostningerne ved at anvende en elbil og dermed bidrage til at fremme elbiler.

6.2. Standardsats for blyfri benzin iblandet 9,8 pct. biobrændstof

Forslaget medfører ingen nævneværdige miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

7.1. Forlængelse af ordning med lav afgift på el til erhvervsmæssig opladning af eldrevne køretøjer

Særordningen for erhvervsmæssig opladning af elbiler m.v. er oprindeligt notificeret efter Europa-Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87 og 88. Det fortsat er vurderingen, at særordningen kan indebære statsstøtte, jf. artikel 107, stk. 1, i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde, men at en eventuel støtte vil være forenelig med det indre marked, jf. artikel 44 i Europa-Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (den gældende statsstøttegruppefritagelsesforordning). Særordningen vil derfor blive indberettet til Europa-Kommissionen i henhold til artikel 11 i gruppefritagelsesforordningen.

7.2. Lovtekniske ændringer af elpatronordningen

Skatteministeriet var i 2010 og 2011 i dialog med Europa-Kommissionen om, hvorvidt ændringerne i elpatronordningen, jf. lov nr. 722 af 25. juni 2010, var i overensstemmelse med EU-retten. Dialogen med Europa-Kommissionen førte til, at den udvidelse af ordningen, der vedrørte rene fjernvarmeværker, ikke blev sat i kraft. Folketingets Skatteudvalg blev den 20. november 2015 (SAU alm del – bilag 51, FT 2015-16) orienteret om baggrunden herfor, og det blev i samme forbindelse oplyst, at reglen om afgiftslempelse for fjernvarmeværker ville blive foreslået ophævet ved lejlighed.

Lovforslaget notificeres derudover som udkast i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 (informationsproceduredirektivet). Der er tale om en skattemæssig foranstaltning, hvorfor der ikke gælder nogen stand still-periode.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 20. november til den 25. november 2019 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Advokatsamfundet, Affald Plus, Akademikerne, Aluminium Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ARI, Bi, Brændselsforeningen, Blik- og Rørarbejderforbundet, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Flaskegenbrug, Brancheforeningen for Husstandsvindmøller, Brancheforeningen for Skov, Have og Park-Forretninger, Brintbranchen, Bryggeriforeningen, Business Danmark, Børsmæglerforeningen, CEPOS, Cevea, DAKOFA, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Frie Autocampere, Danmarks Jordbrugsforskning, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Skibskredit, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Affaldsforening, Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Maskinhandlerforening, Dansk Metal, Dansk Methanolfor-

ening, Dansk Retursystem A/S, Dansk Skovforening, Dansk Solcelleforening, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Danske Halmleverandører, DANVA, Det Økologiske Råd, DI, DI Transport, Digitaliseringsstyrelsen, Eksportrådet, Emballage Industrien, Energi Danmark, Energi- og Olieforum, Drivkraft Danmark, Energinet.dk, Energistyrelsen, Energitilsynet, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, FH – Fagbevægelsens, Hovedorganisation, Finans Danmark, Finansforbundet, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af Danske Skatteankenævne, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen Biogasbranchen, Foreningen, Danske Kraftvarmeværker, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frie Funktionærer, FSE, FSR - danske revisorer, GAFSAM, Grafisk Arbejdsgiverforening, Greenpeace Danmark, HK-Kommunal, HK-Privat, HOFOR, HORESTA, IBIS, Investering Danmark, Justitia, KL, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen,

Kraka, Kræftens Bekæmpelse, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Polio-, Trafik- og Ulykkeskadede, Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, Lokale Pengeinstitutter, Mellemfolkeligt Samvirke, Metalemballagegruppen, Miljøstyrelsen, Mineralolie Brancheforeningen, Moderniseringsstyrelsen, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Nationalt Center for Miljø og Energi, Naturstyrelsen, Noah, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Nærbutikernes Landsforening, Olie Gas Danmark, Plastindustrien, Rejsearbejdere.dk, Rejsearrangører i Danmark, Restaurationsbranchen.dk, Danske Energiforbrugere, SEGES, Serviceforbundet, Sikkerhedsstyrelsen, Skatteankestyrelsen, SMVDanmark, SRF Skattefaglig Forening, Lederne Søfart, Søfartsstyrelsen, Vedvarende Energi, VELTEK, Vindmølleindustrien, VisitDenmark, WWF, Ældre Sagen og Økologisk Landsforening.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Forslaget om forlængelse af særordningen for erhvervmæssig opladning af elbiler m.v. skønnes at indebære et mindreprovenu på hhv. 30 mio. kr. i 2020 og 50 mio. kr. i 2021 efter tilbageløb og adfærd.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om forlængelse af særordningen for erhvervmæssig opladning af elbiler m.v. skønnes at medføre en umiddelbar afgiftslempelse for erhvervslivet på 40 mio. kr. i 2020 stigende til 50 mio. kr. 2021.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om indførelse af standardsatser for energiafgift og CO ₂ -afgift af benzin iblandet 9,8 pct. biobrændstof skønnes at medføre en administrativ lettelse for erhvervslivet.	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Det vurderes, at den foreslåede forlængelse af særordningen for erhvervmæssig opladning af elbiler m.v. kan indebære statsstøtte, og at denne støtte er forenelig med det indre marked, jf. artikel 44 i gruppefritagelsesforordningen (Europa-Kommissionens forordning (EU) 651/2014 af 17. juni 2014).	

	Dialog med Europa-Kommissionen førte i 2010-2011 til, at elpatronordningen ikke blev udvidet til at omfatte fjernvarmeverker uden kraftvarmekapacitet, da udvidelsen ikke var i overensstemmelse med EU-retten.
	Loven notificeres i sin helhed som udkast i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 (informationsproceduredirektivet). Der er tale om en skattemæssig foranstaltning, hvorfor der ikke gælder nogen stand still-periode.
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering / Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	<p style="text-align: center;">JA</p> <p style="text-align: right;">NEJ</p> <p style="text-align: right;">X</p>

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Elafgiftslovens § 11, stk. 9, 6. pkt., henviser til stk. 6, sidste pkt. Ved lov nr. 722 af 25. juni 2010 blev 4.-7. pkt. indsat i stk. 6. Henvisningen til stk. 6, sidste pkt., i stk. 9, 6. pkt., blev dog ikke samtidig konsekvensændret ved lov nr. 722 af 25. juni 2010.

Det foreslås, at *stk. 9, 6. pkt.*, ændres, eftersom henvisningen til stk. 6, sidste pkt. retteligt skal være stk. 6, 3. pkt., som følge af § 1, nr. 3, i lov nr. 722 af 25. juni 2010. Der er tale om en lovteknisk ændring af stk. 9, 6. pkt.

Til nr. 2

Elafgiftslovens § 11, stk. 16, henviser til virksomheder, der har kraftvarmekapacitet efter stk. 18.

Det foreslås, at *stk. 16, 1. pkt.*, ændres, eftersom kraftvarmekapacitet er defineret i stk. 17, og ikke i stk. 18. Der er tale om en lovteknisk ændring af stk. 16, 1. pkt.

Til nr. 3

Elafgiftslovens § 11, stk. 18, 2. pkt., henviser til varmeproducenter, som får delvis tilbagebetaling af afgift efter stk. 17.

Det foreslås, at *stk. 18, 2. pkt.*, ændres, eftersom varmeproducenter, som får delvis tilbagebetaling af afgift, fremgår af stk. 16, og ikke i stk. 17. Der er alene tale om en lovteknisk ændring af stk. 18, 2. pkt.

Til § 2

Til nr. 1

Det følger af gasafgiftslovens § 1, stk. 2, 2. pkt., at afgiftssatserne i stk. 2, i perioden 2010-2014 er fastsat i gasafgiftslovens bilag 2.

Det foreslås, at *stk. 2, 2. pkt.*, ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at bilag 2 foreslås ophævet i lovforslagets § 2, nr. 11. Bilag 2 er ikke længere relevant, idet afgiftssatserne siden 2015 har

været reguleret efter nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a. Det indebærer, at afgiftsniveauet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation.

Til nr. 2

Det følger af gasafgiftslovens § 1, stk. 3, 3. pkt., at afgiftssatserne i stk. 3, i perioden 2010-2014 er fastsat i gasafgiftslovens bilag 3.

Det foreslås, at *stk. 3, 3. pkt.*, ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at bilag 3 foreslås ophævet i lovforslagets § 2, nr. 11. Bilag 3 er ikke længere relevant, idet afgiftssatserne siden 2015 har været reguleret efter nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a. Det indebærer, at afgiftsniveauet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation.

Til nr. 3

Det følger af gasafgiftslovens § 8, stk. 4, 5. pkt., at afgiftssatserne i stk. 4, 2. og 3. pkt., i perioden 2010-2014 er fastsat i gasafgiftslovens bilag 4.

Det foreslås, at *stk. 4, 5. pkt.*, ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at bilag 4 foreslås ophævet i lovforslagets § 2, nr. 11. Bilag 4 er ikke længere relevant, idet afgiftssatserne siden 2015 har været reguleret efter nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a. Det indebærer, at afgiftsniveauet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation.

Til nr. 4

Gasafgiftslovens § 8, stk. 4, 7. pkt. henviser til CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 7. Ved lov nr. 903 af 4. juli 2013 blev CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 2, ophævet, hvorefter stk. 3-8 blev til stk. 2-7. Henvisningen i gasafgiftslovens § 8, stk. 4, 7. pkt. blev dog ikke samtidig konsekvensændret ved lov nr. 903 af 4. juli 2013.

Det foreslås, at *stk. 4, 7. pkt.*, ændres, eftersom henvisningen til CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 7, retteligt skal være § 7, stk. 6, som følge af § 2, nr. 18, i lov nr. 903 af 4. juli 2013. Der er tale om en lovteknisk ændring af stk. 4, 7. pkt.

Til nr. 5

Det følger af gasafgiftslovens § 8, stk. 10, 3. pkt., og stk. 11, 3. pkt., at afgiftssatserne i § 8 i perioden 2010-2014 er fastsat i gasafgiftslovens bilag 7.

Det foreslås, at *stk. 10, 3. pkt.*, og *stk. 11, 3. pkt.*, ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at bilag 7 foreslås ophævet i lovforslagets § 2, nr. 11. Bilag 7 er ikke længere relevant, idet afgiftssatserne siden 2015 har været reguleret efter nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a. Det indebærer, at afgiftsniveaulet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation.

Til nr. 6

Gasafgiftslovens § 8 a fastsætter regler om elpatronordningen, som indebærer, at varmeproducenter, som ikke samtidig producerer elektricitet, har ret til afgiftslempelse for eget forbrug af varme via interne varmesystemer, der produceres af fossile brændsler. Afgiftslempelsen er betinget af, at varmeproducenten har kraftvarmekapacitet, havde kraftvarmekapacitet den 1. oktober 2005 eller er et centralt kraftvarmewærk omfattet af mineralolieafgiftslovens bilag 1, jf. gasafgiftslovens § 8 a, stk. 1. En varmeproducent har kraftvarmekapacitet, når 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraftvarmeenheden, og mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraftvarmeanlægget udgøres af elektricitet, jf. gasafgiftslovens § 8 a, stk. 4. Såfremt en varmeproducent opfylder betingelserne, kan varmeproducenten få tilbagebetalt den del af afgiften, der i 2019 overstiger 46,8 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk, jf. gasafgiftslovens § 8 a, stk. 1.

Elpatronordningen udgør statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde, fordi ordningen selektivt begunstiger virksomheder med kraftvarmekapacitet, som på visse vilkår kan opnå en særlig lempelse af energiafgifter og CO₂-afgift af fossile brændsler og elektricitet, der anvendes til produktion af varme. Ordningen er oprindeligt indført med hjemmel i Europa-Kommissionens forordning (EF) 800/2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87 og 88 og omfattes i dag af artikel 44 i Europa-Kommissionens forordning (EU) 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108.

Ved lov nr. 722 af 25. juni 2010 blev ordningen udvidet til også at omfatte varmeproducenter med kraftvarmekapacitets eget forbrug af varme. Det blev endvidere vedtaget at gøre elpatronordningen permanent, og at ordningen også skulle omfatte rene fjernvarmewærker uden kraftvarmekapacitet.

Under udarbejdelsen af bekendtgørelse nr. 998 af 25. oktober 2011 om ikrafttrædelse af flere love blev ændringerne i elpatronordningen, jf. lov nr. 722 af 25. juni 2010, drøftet med Europa-Kommissionen, der medgav, at EU-retten ikke var til hinder for at gøre elpatronordningen permanent eller til at udvide ordningen til også at gælde for varmeproducenter med kraftvarmekapacitets eget forbrug af varme. Dialogen med Europa-Kommissionen førte derimod til, at det ik-

ke ansås for muligt at gennemføre udvidelsen af elpatronordningen til at omfatte rene fjernvarmewærker inden for rammerne af EU-retten. Gasafgiftslovens § 8 a, stk. 1, 2. pkt., samt stk. 3, som vedrører denne del af udvidelsen af elpatronordningen, er derfor ikke blevet sat i kraft.

Det foreslås at nyaffatte § 8 a som følge af, at stk. 1, 2. pkt. og stk. 3, ikke kan træde i kraft. Der er tale om en lovteknisk ændring, som ikke har materiel betydning for den gældende elpatronordning.

Der henvises til afsnit 2.3.1. i de almindelige bemærkninger. Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til § 3, nr. 3, i lov nr. 1558 af 13. december 2016 for en nærmere beskrivelse af den gældende elpatronordning.

Til nr. 7

Det følger af gasafgiftslovens § 10, stk. 9, 10. pkt., at afgiftssatserne for stk. 9, i perioden 2010-2014 er fastsat i gasafgiftslovens bilag 5.

Det foreslås, at *stk. 9, 10. pkt.*, ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at bilag 5 foreslås ophævet i lovforslagets § 2, nr. 11. Bilag 5 er ikke længere relevant, idet afgiftssatserne siden 2015 har været reguleret efter nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a. Det indebærer, at afgiftsniveaulet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation.

Til nr. 8

Det følger af gasafgiftslovens § 10 b, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, 2. pkt., at afgiftssatserne i § 10 b i perioden 2010-2014 er fastsat i gasafgiftslovens bilag 7.

Det foreslås, at *stk. 3, 2. pkt.*, og *stk. 4, 2. pkt.*, ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at bilag 7 foreslås ophævet i lovforslagets § 2, nr. 11. Bilag 7 er ikke længere relevant, idet afgiftssatserne siden 2015 har været reguleret efter nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a. Det indebærer, at afgiftsniveaulet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation.

Til nr. 9

Det følger af gasafgiftslovens § 10 c, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, 2. pkt., at afgiftssatserne i § 10 c i perioden 2010-2014 er fastsat i gasafgiftslovens bilag 7.

Det foreslås, at *stk. 3, 2. pkt.*, og *stk. 4, 2. pkt.*, ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at bilag 7 foreslås ophævet i lovforslagets § 2, nr. 11. Bilag 7 er ikke længere relevant, idet afgiftssatserne siden 2015 har været reguleret efter nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a. Det indebærer, at afgiftsniveaulet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation.

Til nr. 10

Det følger af gasafgiftslovens § 10 d, stk. 7, 2. pkt., og stk. 8, 2. pkt., at afgiftssatserne i § 10 d i perioden 2010-2014 er fastsat i gasafgiftslovens bilag 7.

Det foreslås, at *stk. 7, 2. pkt.*, og *stk. 8, 2. pkt.*, ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at bilag 7 foreslås ophævet i lovforslagets § 2, nr. 11. Bilag 7 er ikke længere relevant, idet afgiftssatserne siden 2015 har været reguleret efter nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a. Det indebærer, at afgiftsniveauet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation.

Til nr. 11

I gasafgiftslovens bilag 2, 3, 4, 5 og 7 er afgiftssatserne for elpatronordningen fastsat som anført i bilagene i perioden 2010-2014.

Det foreslås at ophæve *bilag 2, 3, 4, 5 og 7*, da bilagene er forældede, idet afgiftssatserne i dag reguleres efter nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Til § 3

Til nr. 1

Det følger af kulafgiftslovens § 7, stk. 3, 5. pkt., at afgiftssatserne for stk. 3, i perioden 2010-2014 er fastsat i bilag 4.

Det foreslås, at *stk. 3, 5. pkt.*, ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at bilag 4 foreslås ophævet i lovforslagets § 3, nr. 11. Bilag 4 er ikke længere relevant, idet afgiftssatserne siden 2015 har været reguleret efter nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a. Det indebærer, at afgiftsniveauet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation.

Til nr. 2

Kulafgiftslovens § 7, stk. 3, 7. pkt., henviser til CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 7. Ved lov nr. 903 af 4. juli 2013 blev CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 2, ophævet, hvorefter stk. 3-8 blev til stk. 2-7. Henvisningen i kulafgiftslovens § 7, stk. 3, 7. pkt., blev dog ikke samtidig konsekvensændret ved lov nr. 903 af 4. juli 2013.

Det foreslås, at *stk. 3, 7. pkt.*, ændres, eftersom henvisningen til CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 7, rettelig skal være § 7, stk. 6, som følge af § 2, nr. 18, i lov nr. 903 af 4. juli 2013. Der er tale om en lovteknisk ændring af stk. 3, 7. pkt.

Til nr. 3

Efter kulafgiftslovens § 7 a, stk. 3, 2. pkt., er farligt affald, som nævnt i stk. 3, nr. 4, afgiftsfritaget i perioden 2010-2014.

Det foreslås, at *stk. 3, 2. pkt.*, udgår, da henvisningen ikke længere er relevant, eftersom farligt affald efter 2014 ikke længere er afgiftsfritaget. Stk. 3, nr. 4, foreslås ophævet i lovforslagets § 3, nr. 4.

Til nr. 4

Efter kulafgiftslovens § 7 a, stk. 3, 2. pkt., er affald efter stk. 3, nr. 4, fritaget for afgift i perioden 2010-2014. Stk. 3, nr. 4, omhandler farligt affald, herunder klinisk risikoaffald, der tilføres et forbrændingsanlæg i læs, der udelukkende indeholder farligt affald.

Det foreslås at *stk. 3, nr. 4*, ophæves, da henvisningen til farligt affald ikke længere er relevant, eftersom farligt affald ikke længere er omfattet af afgiftsfritagelsen i stk. 3. Der er tale om en konsekvensændring, som følge af, at perioden for afgiftsfritagelse af udløbet.

Til nr. 5

Efter kulafgiftslovens § 7 a, stk. 5, skal virksomheder, som forbrænder affald, der er afgiftsfritaget efter stk. 3, nr. 5, kunne dokumentere, at betingelserne for afgiftsfritagelsen er opfyldt, og på forlangende fremvise dokumentation overfor Skatteforvaltningen. I lovforslagets § 3, nr. 4, foreslås det, at § 7 a, stk. 3, nr. 4, ophæves, hvorefter nr. 5 bliver til nr. 4.

Det foreslås, at *stk. 5*, ændres, så der henvises til stk. 3, nr. 4. Der er tale om en konsekvensændring, som følge af, at stk. 3, nr. 5, bliver til stk. 3, nr. 4, jf. lovforslagets § 3, nr. 4.

Til nr. 6

Kulafgiftslovens § 7 b fastsætter regler om elpatronordningen, som indebærer, at varmeproducenter, som ikke samtidig producerer elektricitet, har ret til afgiftslempelse for eget forbrug af varme via interne varmesystemer, der produceres af fossile brændsler. Afgiftslempelsen er betinget af, at varmeproducenten har kraftvarmekapacitet, havde kraftvarmekapacitet den 1. oktober 2005 eller er et centralt kraftvarmeverk omfattet af mineralolieafgiftslovens bilag 1, jf. kulafgiftslovens § 7 b, stk. 1. En varmeproducent har kraftvarmekapacitet, når 100 pct. af varmeliverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraftvarmeenheden, og mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraftvarmeanlægget udgøres af elektricitet, jf. kulafgiftslovens § 7 b, stk. 4. Såfremt en varmeproducent opfylder betingelserne, kan varmeproducenten få tilbagebetalt den del af afgiften, der i 2019 overstiger 46,8 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk, jf. kulafgiftslovens § 7 b, stk. 1.

Elpatronordningen udgør statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde, fordi ordningen selektivt begunstiger virksomheder med kraftvarmekapacitet, som på visse vilkår kan opnå en særlig lempelse af energifgifter og CO₂-afgift af fossile brændsler og elektricitet, der anvendes til produktion af varme. Ordningen er oprindeligt indført med hjemmel i Europa-Kommissionens forordning (EF) 800/2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87 og 88, og omfattes i dag af artikel 44 i Europa-Kommissionens forordning (EU) 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108.

Ved lov nr. 722 af 25. juni 2010 blev ordningen udvidet til også at omfatte varmeproducenter med kraftvarmekapacitets eget forbrug af varme. Det blev endvidere vedtaget at gøre elpatronordningen permanent, og at ordningen også skulle omfatte rene fjernvarmeverker uden kraftvarmekapacitet.

Under udarbejdelsen af bekendtgørelse nr. 998 af 25. oktober 2011 om ikrafttrædelse af dele af flere love blev æn-

dringerne i elpatronordningen, jf. lov nr. 722 af 25. juni 2010, drøftet med Europa-Kommissionen, der medgav, at EU-retten ikke var til hinder for at gøre elpatronordningen permanent eller til at udvide ordningen til også at gælde for varmeproducenter med kraftvarmekapacitets eget forbrug af varme. Dialogen med Europa-Kommissionen førte derimod til, at det ikke ansås for muligt at gennemføre udvidelsen af elpatronordningen til at omfatte rene fjernvarmeværker inden for rammerne af EU-retten. Kulafgiftslovens § 7 b, stk. 1, 2. pkt., samt stk. 3, som vedrører denne del af udvidelsen af elpatronordningen, er derfor ikke blevet sat i kraft.

Det foreslås at nyaffatte § 7 b som følge af, at stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, ikke kan sættes i kraft. Der er tale om en lovteknisk ændring, som ikke har materiel betydning for den gældende elpatronordning.

Der henvises til afsnit 2.3.1. i de almindelige bemærkninger. Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til § 4, nr. 2, i lov nr. 1558 af 13. december 2016 for en nærmere beskrivelse af den gældende elpatronordning.

Til nr. 7

Det følger af kulafgiftslovens § 8, stk. 8, 10. pkt., at afgiftssatserne i stk. 8, i perioden 2010-2014 er fastsat i bilag 5.

Det foreslås at *stk. 8, 10. pkt.*, ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at bilag 5 foreslås ophævet i lovforslagets § 3, nr. 11. Bilag 5 er ikke længere relevant, idet afgiftssatserne siden 2015 har været reguleret efter nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a. Det indebærer, at afgiftsniveauet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation.

Til nr. 8

Det følger af kulafgiftslovens § 8 b, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, 2. pkt., at afgiftssatserne i stk. 3 og 4, i perioden 2010-2014 er fastsat i bilag 7.

Det foreslås, at *stk. 3, 2. pkt.*, og *stk. 4, 2. pkt.*, ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at bilag 7 foreslås ophævet i lovforslagets § 3, nr. 11. Bilag 7 er ikke længere relevant, idet afgiftssatserne siden 2015 har været reguleret efter nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a. Det indebærer, at afgiftsniveauet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation.

Til nr. 9

Det følger af kulafgiftslovens § 8 c, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, 2. pkt., at afgiftssatserne i stk. 3 og 4, i perioden 2010-2014 er fastsat i bilag 7.

Det foreslås, at *stk. 3, 2. pkt.*, og *stk. 4, 2. pkt.*, ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at bilag 7 foreslås ophævet i lovforslagets § 3, nr. 11. Bilag 7 er ikke længere relevant, idet afgiftssatserne siden 2015 har været reguleret efter nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a. Det indebærer, at afgiftsniveauet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation.

Til nr. 10

Det følger af kulafgiftslovens § 8 d, stk. 7, 2. pkt., og stk. 8, 2. pkt., at afgiftssatserne i stk. 7 og 8, i perioden 2010-2014 er fastsat i bilag 7.

Det foreslås, at *stk. 7, 2. pkt.*, og *stk. 8, 2. pkt.*, ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at bilag 7 foreslås ophævet i lovforslagets § 3, nr. 11. Bilag 7 er ikke længere relevant, idet afgiftssatserne siden 2015 har været reguleret efter nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a. Det indebærer, at afgiftsniveauet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation.

Til nr. 11

I kulafgiftslovens bilag 4, 5 og 7 er afgiftssatserne for elpatronordningen fastsat som anført i bilagene i perioden 2010-2014.

Det foreslås at ophæve *bilag 4, 5 og 7*, da bilagene er forældede, idet afgiftssatserne i dag reguleres efter nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Til § 4

Til nr. 1

Det følger af mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1, 2. pkt., at afgiftssatserne i stk. 1, i perioden 2010-2014 er fastsat i bilag 2.

Det foreslås, at *stk. 1, 2. pkt.*, ophæves,

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at bilag 2 foreslås ophævet i lovforslagets § 4, nr. 11. Bilag 2 er ikke længere relevant, idet afgiftssatserne siden 2015 har været reguleret efter nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a. Det indebærer, at afgiftsniveauet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation.

Til nr. 2

I henhold til mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 13, betales der er en fast afgiftssats pr. liter blyfri benzin iblandt 4,8 pct. biobrændstof (blyindhold højst 0,013 g pr. liter) på 413,7 øre pr. liter ved dagtemperatur og 410,4 øre pr. liter ved 15°C. Standardsatserne reguleres efter nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 12, og standardsatserne er i 2019 430,7 øre pr. liter ved dagtemperatur og 427,2 øre pr. liter ved 15°C. Standardsatserne blev indført, idet biobrændstof ved lov nr. 528 af 17. juni 2008 i en afgiftsmæssig henseende blev sidestillet med fossile brændstoffer, og dermed bliver energiafgiften på biobrændstof afregnet med samme sats pr. GJ, som gælder for det fossile alternativ. I praksis blandes biobrændstof dog sammen med fossilt brændstof, og hele blandingen bliver solgt litervis. Derfor havde oliebranchen et ønske om af administrative årsager, at der blev fastsat en sats udtrykt i øre pr. liter for den typiske blanding kaldet E5, som blev markedsført.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 13*, at indsætte et 2. pkt. med to faste afgiftssatser for blyfri benzin iblandet 9,8 pct. biobrændstoffer (blyindhold højst 0,013 g pr. liter) på 406,0 øre pr. liter ved dagtemperatur og 402,7 øre pr. liter ved 15°C.

Oliebranchen vil introducere en ny blanding af benzin og biobrændstof kaldet E10 på markedet, og ønsker af administrative årsager, at der bliver fastsat en fast afgiftssats udtrykt i øre pr. liter for den blanding, som forventes markedsført, der vil have ca. 10 volumenprocent biobrændstof iblandet benzinen. Den typiske blanding forventes at blive 90,2 volumenprocent fossilt benzin og 9,8 volumenprocent bioethanol. Det vil være en variation på +/- 0,2 volumenprocent. Hvis den færdige blanding ligger inden for disse tolerancer, må en virksomhed anvende standardsatserne i stk. 1, nr. 13, 2. pkt. Oliebranchen ønsker at markedsføre E10-blandingen, da VE-direktivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) 2009/28) i 2020 vil stille skærpede krav til mængden af vedvarende energi i transportsektoren. Klima-, Energi- og Forskningsministeren har ved L 51 om ændring af biobrændstofloven. (Ændring af krav til anvendelse af bæredygtige biobrændstoffer i brændstof til landtransport og ændring af dobbelttællingsbestemmelse m.v.) af 13. november 2019 fremsat lovforslag om implementering af direktivets skærpede krav til iblanding af biobrændstoffer i benzin til landtransport. Eftersom afgiftssatserne oplyst i mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 1, reguleres efter nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 12, vil standardsatserne for blyfri benzin iblandet 9,8 pct. biobrændstoffer i 2020 være 422,7 øre pr. liter ved dagtemperatur og 419,2 øre pr. liter ved 15°C.

Til nr. 3

Det følger af mineralolieafgiftslovens § 1, stk. 8, 3. pkt., at afgiftssatserne i stk. 8 i perioden 2010-2014 er fastsat i bilag 2.

Det foreslås, at *stk. 8, 3. pkt.*, ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at bilag 2 foreslås ophævet i lovforslagets § 4, nr. 11. Bilag 2 er ikke længere relevant, idet afgiftssatserne siden 2015 har været reguleret efter nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftsloven § 32 a. Det indebærer, at afgiftsniveauet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation.

Til nr. 4

Det følger af mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 4, 5. pkt., at afgiftssatserne i stk. 4 i perioden 2010-2014 er fastsat i bilag 3.

Det foreslås, at *stk. 4, 5. pkt.*, ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at bilag 3 foreslås ophævet i lovforslagets § 4, nr. 11. Bilag 3 er ikke længere relevant, idet afgiftssatserne siden 2015 har været reguleret efter nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftsloven § 32 a. Det indebærer, at afgiftsniveauet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation.

Til nr. 5

Mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 4, 7. pkt., henviser til CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 7. Ved lov nr. 903 af 4. juli 2013 blev CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 2, ophævet, hvorefter § 7, stk. 3-8, blev stk. 2-7. Henvisningen i § 9, stk. 4, 7. pkt.,

blev dog ikke samtidig ændret ved lov nr. 903 af 4. juli 2013.

Det foreslås, at *stk. 4, 7. pkt.*, ændres, eftersom henvisningen til CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 7, rettelig skal være § 7, stk. 6, som følge af § 2, nr. 18, i lov nr. 903 af 4. juli 2013. Der er tale om en lovteknisk ændring af stk. 4, 7. pkt.

Til nr. 6

Det følger af mineralolieafgiftslovens § 9, stk. 13, 3. pkt., og stk. 14, 3. pkt., at afgiftssatserne i stk. 13 og 14 i perioden 2010-2014 er fastsat i bilag 6.

Det foreslås, at *stk. 13, 3. pkt.*, og *stk. 14, 3. pkt.*, ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at bilag 6 foreslås ophævet i lovforslagets § 4, nr. 11. Bilag 6 er ikke længere relevant, idet afgiftssatserne siden 2015 har været reguleret efter nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a. Det indebærer, at afgiftsniveauet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation.

Til nr. 7

Mineralolieafgiftslovens 9 a fastsætter regler om elpatronordningen, som indebærer, at varmeproducenter, som samtidig ikke producerer elektricitet, har ret til afgiftslempelse for eget forbrug af varme via interne varmesystemer, der produceres af fossile brændsler. Afgiftslempelsen er betinget af, at varmeproducenten har kraftvarmekapacitet, havde kraftvarmekapacitet den 1. oktober 2005 eller er et centralt kraftvarmeværk omfattet af mineralolieafgiftslovens bilag 1, jf. gasafgiftslovens § 8 a, stk. 1. En varmeproducent har kraftvarmekapacitet, når 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraftvarmeenheden, og mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraftvarmeanlægget udgøres af elektricitet, jf. mineralolieafgiftslovens § 9 a, stk. 4. Såfremt en varmeproducent opfylder betingelserne, kan varmeproducenten få tilbagebetalt den del af afgiften, der i 2019 overstiger 46,8 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk, jf. mineralolieafgiftslovens § 9 a, stk. 1.

Elpatronordningen udgør statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde, fordi ordningen selektivt begunstiger virksomheder med kraftvarmekapacitet, som på visse vilkår kan opnå en særlig lempelse af energifgifter og CO₂-afgift af fossile brændsler og elektricitet, der anvendes til produktion af varme. Ordningen er oprindeligt indført med hjemmel i Europa-Kommissionens forordning (EF) 800/2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87 og 88, og omfattes i dag af artikel 44 i Europa-Kommissionens forordning (EU) 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108.

Ved lov nr. 722 af 25. juni 2010 blev ordningen udvidet til også at omfatte varmeproducenter med kraftvarmekapacitets eget forbrug af varme. Det blev endvidere vedtaget, at gøre elpatronordningen permanent, og at ordningen også skulle omfatte rene fjernvarmeværker uden kraftvarmekapacitet.

Under udarbejdelsen af bekendtgørelse nr. 998 af 25. oktober 2011 om ikrafttrædelse af flere love blev ændringerne i elpatronordningen, jf. lov nr. 722 af 25. juni 2010, drøftet med Europa-Kommissionen, der medgav, at EU-retten ikke var til hinder for at gøre elpatronordningen permanent eller til at udvide ordningen til også at gælde for varmeproducenter med kraftvarmekapacitets eget forbrug af varme. Dialogen med Europa-Kommissionen førte derimod til, at det ikke ansås for muligt, at gennemføre udvidelsen af elpatronordningen til at omfatte rene fjernvarmeverker inden for rammerne af EU-retten. Mineralolieafgiftslovens § 9 a, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, som vedrører denne del af udvidelsen af elpatronordningen, er derfor ikke blevet sat i kraft.

Det foreslås at nyaffatte § 9 a som følge af, at stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, ikke kan sættes i kraft. Der er tale om en lovteknisk ændring, som ikke har materiel betydning for den gældende elpatronordning.

Der henvises til afsnit 2.3.1. i de almindelige bemærkninger. Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til § 7, nr. 2, i lov nr. 1558 af 13. december 2016 for en nærmere beskrivelse af den gældende elpatronordning.

Til nr. 8

Det følger af mineralolieafgiftslovens § 11 b, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, 2. pkt., at afgiftssatserne i § 11 b i perioden 2010-2014 er fastsat i bilag 6.

Det foreslås, at *stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, 2. pkt.,* ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at bilag 6 foreslås ophævet i lovforslagets § 4, nr. 11. Bilag 6 er ikke længere relevant, idet afgiftssatserne siden 2015 har været reguleret efter nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a. Det indebærer, at afgiftsniveauet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation.

Til nr. 9

Det følger af mineralolieafgiftslovens § 11 c, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, 2. pkt., at afgiftssatserne i § 11 c i perioden 2010-2014 er fastsat i bilag 6.

Det foreslås, at *stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, 2. pkt.,* ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at bilag 6 foreslås ophævet i lovforslagets § 4, nr. 11. Bilag 6 er ikke længere relevant, idet afgiftssatserne siden 2015 har været reguleret efter nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a. Det indebærer, at afgiftsniveauet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation.

Til nr. 10

Det følger af mineralolieafgiftslovens § 11 d, stk. 7, 2. pkt., og stk. 8, 2. pkt., at afgiftssatserne i § 11 d i perioden 2010-2014 er fastsat i bilag 6.

Det foreslås, at *stk. 7, 2. pkt., og stk. 8, 2. pkt.,* ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at bilag 6 foreslås ophævet i lovforslagets § 4, nr. 11. Bilag 6 er ikke længere relevant, idet afgiftssatserne siden 2015 har været reguleret efter nettoprisindekset, jf. mineralolieafgifts-

lovens § 32 a. Det indebærer, at afgiftsniveauet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation.

Til nr. 11

I mineralolieafgiftslovens bilag 2, 3, 4 og 6 er afgiftssatserne for elpatronordningen fastsat som anført i bilagene i perioden 2010-2014.

Det foreslås at ophæve *bilag 2, 3, 4 og 6*, da bilagene er forældede, idet afgiftssatserne i dag reguleres efter nettoprisindekset, jf. § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Til § 5

Til nr. 1

Det følger af CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 1, 1. pkt., at afgiftssatserne i stk. 1, i perioden 2010-2014 er fastsat i bilag 2.

Det foreslås, at *stk. 1, 1. pkt.,* ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at bilag 2 foreslås ophævet i lovforslagets § 5, nr. 9. Bilag 2 er ikke længere relevant, idet afgiftssatserne siden 2015 har været reguleret efter nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a. Det indebærer, at afgiftsniveauet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation.

Til nr. 2

I henhold til CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 1, nr. 13, betales der CO₂-afgift for blyfri benzin med 4,8 pct. biobrændstof på 38,8 øre pr. liter. Standardsatsen reguleres efter nettoprisindekset, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, og er i 2019 40,4 øre pr. liter. Standardsatsen blev indført, idet biobrændstof ved lov nr. 528 af 17. juni 2008 i en afgiftsmæssig henseende blev sidestillet med fossile brændstoffer, og dermed bliver CO₂-afgiften på biobrændstof afregnet med samme sats pr. GJ, som gælder for det fossile alternativ. I praksis blandes biobrændstof dog sammen med fossilt brændstof, og hele blandingen bliver solgt litervis. Derfor havde oliebranchen et ønske om af administrative årsager, at der blev fastsat en sats udtrykt i øre pr. liter for den typiske blanding kaldet E5, som blev markedsført.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 13*, at indsætte et 3. pkt., hvoraf det skal fremgå, at der skal betales en CO₂-afgift for blyfri benzin iblandet 9,8 pct. biobrændstof på 36,8 øre pr. liter.

Oliebranchen vil introducere en ny blanding af benzin og biobrændstof kaldet E10 på markedet, og ønsker af administrative årsager, at der bliver fastsat en fast afgiftssats udtrykt i øre pr. liter for den blanding, som forventes markedsført, der vil have ca. 10 volumenprocent biobrændstof iblandet benzinen. Den typiske blanding forventes at blive 90,2 volumenprocent pct. fossilt benzin og 9,8 volumenprocent bioethanol. Det vil være en variation på +/- 0,2 volumenprocent. Hvis den færdige blanding ligger inde for disse tolerancer, må en virksomhed anvende standardsatsen i stk. 1, nr. 13, 3. pkt. Oliebranchen ønsker at markedsføre E10-blanding, da VE-direktivet (Europa-Parlamentets og Rå-

dets direktiv (EF) 2009/28) i 2020 stiller skærpede krav til mængden af vedvarende energi i transportsektoren. Klima-, Energi- og Forskningsministeren har ved L 51 om ændring af biobrændstofloven. (Ændring af krav til anvendelse af bæredygtige biobrændstoffer i brændstof til landtransport og ændring af dobbelttællingsbestemmelse m.v.) af 13. november 2019 fremsat lovforslag om implementering af direktivets skærpede krav til iblanding af biobrændstoffer i benzin til landtransport. Eftersom afgiftssatserne oplyst i CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 1, reguleres efter nettoprisindekset, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, vil standardsatsen for blyfri benzin iblandet 9,8 pct. biobrændstoffer i 2020 være 38,3 øre pr. liter.

Til nr. 3

I henhold til CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 2, betales der CO₂-afgift for blyfri benzin med 4,8 pct. biobrændstof ved 15° C på 38,5 øre pr. liter (2015-niveau). Standardsatsen reguleres efter nettoprisindekset, jf. CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 7, og er i 2019 40,1 øre pr. liter ved 15° C. Standardsatsen blev indført, idet biobrændstof ved lov nr. 528 af 17. juni 2008 i en afgiftsmæssig henseende blev sidestillet med fossile brændstoffer, og dermed bliver CO₂-afgiften på biobrændstof afregnet med samme sats pr. GJ, som gælder for det fossile alternativ. I praksis blandes biobrændstof dog sammen med fossilt brændstof, og hele blandingen bliver solgt litervis. Derfor havde oliebranchen et ønske om af administrative årsager, at der blev fastsat en sats udtrykt i øre pr. liter for den typiske blanding kaldet E5, som blev markedsført.

Det foreslås, at *stk. 2, 1. pkt.*, ændres, så det kommer til at fremgå, at der skal betales en CO₂-afgift for blyfri benzin iblandet 9,8 pct. biobrændstof ved 15° C på 36,5 øre pr. liter (2015-niveau).

Oliebranchen vil introducere en ny blanding af benzin og biobrændstof kaldet E10 på markedet, og ønsker af administrative årsager, at der bliver fastsat en fast afgiftssats udtrykt i øre pr. liter for den blanding, som forventes markedsført, der vil have ca. 10 volumenprocent biobrændstof iblandet benzinen. Den typiske blanding forventes at blive 90,2 volumenprocent fossilt benzin og 9,8 volumenprocent bioethanol. Det vil være en variation på +/- 0,2 volumenprocent. Hvis den færdige blanding ligger inde for disse tolerancer, må en virksomhed anvende standardsatsen i stk. 2. Oliebranchen ønsker at markedsføre E10-blandingen, da VE-direktivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EF) 2009/28) i 2020 stiller skærpede krav til mængden af vedvarende energi i transportsektoren. Klima-, Energi- og Forskningsministeren har ved L 51 om ændring af biobrændstofloven. (Ændring af krav til anvendelse af bæredygtige biobrændstoffer i brændstof til landtransport og ændring af dobbelttællingsbestemmelse m.v.) af 13. november 2019 fremsat lovforslag om implementering af direktivets skærpede krav til iblanding af biobrændstoffer i benzin til landtransport. Eftersom afgiftssatserne oplyst i CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 1, reguleres efter nettoprisindekset, jf. CO₂-af-

giftslovens § 2, stk. 7, vil standardsatsen for blyfri benzin med 9,8 pct. biobrændstoffer ved 15° C i 2020 være 38,0 øre pr. liter.

Til nr. 4

Det følger af CO₂-afgiftslovens § 2, stk. 2, 2. pkt., at afgiftssatserne i stk. 2, i perioden 2010-2014 er fastsat i bilag 2.

Det foreslås, at *stk. 2, 2. pkt.*, ophæves. Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at bilag 2 foreslås ophævet i lovforslagets § 5, nr. 9. Bilag 2 er ikke længere relevant, idet afgiftssatserne siden 2015 har været reguleret efter nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a. Det indebærer, at afgiftsniveauet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation.

Til nr. 5

CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 6, 1. pkt., henviser til stk. 8. Ved § 2, nr. 18, i lov nr. 903 af 4. juli 2013 blev CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 2, ophævet. Herefter blev stk. 3-8 til stk. 2-7. Henvisningen i § 7, stk. 6, 1. pkt., blev ikke samtidig ændret ved lov nr. 903 af 4. juli 2013.

Det foreslås, at *stk. 6, 1. pkt.*, ændres, eftersom henvisningen til stk. 8, rettelig skal være stk. 7, som følge af § 2, nr. 18, i lov nr. 903 af 4. juli 2013. Der er alene tale om en lovteknisk ændring af stk. 6, 1. pkt.

Til nr. 6

Elpatronordningen fremgår af CO₂-afgiftslovens § 7, som medfører, at varmeproducenter, der har kraftvarmekapacitet, og som samtidig ikke producerer elektricitet, har ret til afgiftslempelse for varme, der produceres af fossile brændsler eller elektricitet.

Det foreslås, at *stk. 6, 3. pkt.*, ændres, så 'hvis' bliver til 'såfremt' i stk. 6, 3. pkt. Der er tale om en lovteknisk ændring, som ensretter ordlyden af elpatronordningen, som er indsat energiafgiftslovene og CO₂-afgiftsloven.

Til nr. 7

Det følger af CO₂-afgiftslovens § 7, stk. 6, 4. pkt., at afgiftssatserne i stk. 6, i perioden 2010-2014 er fastsat i bilag 3.

Det foreslås, at *stk. 6, 4. pkt.*, ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at bilag 3 foreslås ophævet i lovforslagets § 5, nr. 9. Bilag 3 er ikke længere relevant, idet afgiftssatserne siden 2015 har været reguleret efter nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a. Det indebærer, at afgiftsniveauet stiger i takt med øvrige prisstigninger som følge af inflation.

Til nr. 8

CO₂-afgiftslovens § 7 b fastsætter regler om elpatronordningen, som indebærer, at varmeproducenter, som samtidig ikke producerer elektricitet, har ret til afgiftslempelse for

eget forbrug af varme via interne varmesystemer, der produceres af fossile brændsler. Afgiftslempelsen er betinget af, at varmeproducenten har kraftvarmekapacitet, havde kraftvarmekapacitet den 1. oktober 2005 eller er et centralt kraftvarmewærk omfattet af mineralolieafgiftslovens bilag 1, jf. CO₂-afgiftslovens § 7 b, stk. 1. En varmeproducent har kraftvarmekapacitet, når 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraftvarmeenheden, og mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraftvarmeanlægget udgøres af elektricitet, jf. CO₂-afgiftslovens § 7 b, stk. 4. Såfremt en varmeproducent opfylder betingelserne, kan varmeproducenten få tilbagebetalt den del af afgiften, der i 2019 overstiger 46,8 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk, jf. CO₂-afgiftslovens § 7 b, stk. 1.

Elpatronordningen udgør statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, i Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde, fordi ordningen selektivt begunstiger virksomheder med kraftvarmekapacitet, som på visse vilkår kan opnå en særlig lempelse af energiafgifter og CO₂-afgift af fossile brændsler og elektricitet, der anvendes til produktion af varme. Ordningen er oprindeligt indført med hjemmel i Europa-Kommissionens forordning (EF) 800/2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87 og 88, og omfattes i dag af artikel 44 i Europa-Kommissionens forordning (EU) 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108.

Ved lov nr. 722 af 25. juni 2010 blev ordningen udvidet til også at omfatte varmeproducenter med kraftvarmekapacitets eget forbrug af varme. Det blev endvidere vedtaget at gøre elpatronordningen permanent, og at ordningen også skulle omfatte rene fjernvarmewærker uden kraftvarmekapacitet.

Under udarbejdelsen af bekendtgørelse nr. 998 af 25. oktober 2011 om ikrafttrædelse af flere love blev ændringerne i elpatronordningen, jf. lov nr. 722 af 25. juni 2010, drøftet med Europa-Kommissionen, der medgav, at der EU-retten ikke var til hinder for at gøre elpatronordningen permanent eller til at udvide ordningen til også at gælde for varmeproducenter med kraftvarmekapacitets eget forbrug af varme. Dialogen med Europa-Kommissionen førte derimod til, at det ikke ansås for muligt at gennemføre udvidelsen af elpatronordningen til at omfatte rene fjernvarmewærker inden for rammerne af EU-retten. CO₂-afgiftslovens § 7 b stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, som vedrører denne del af udvidelsen af elpatronordningen, er derfor ikke blevet sat i kraft.

Det foreslås at nyaffatte § 7 b som følge af, at stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, ikke kan sættes i kraft. Der er tale om en lovteknisk ændring, som ikke har materiel betydning for den gældende elpatronordning.

Der henvises til afsnit 2.3.1. i de almindelige bemærkninger. Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til § 1, nr. 2, i lov nr. 1558 af 13. december 2016 for en nærmere beskrivelse af den gældende elpatronordning.

Til nr. 9

I CO₂-afgiftslovens bilag 2 og 3, er afgiftssatserne for elpatronordningen fastsat som anført i bilagene i perioden 2010-2014.

Det foreslås at ophæve *bilag 2 og 3*, da bilagene er forældede, idet afgiftssatserne i dag reguleres efter nettoprisindekset, jf. mineralolieafgiftslovens § 32 a.

Til § 6

I henhold til § 3, nr. 14, i lov nr. 903 af 4. juli 2013, skal elpatronordningen gælde for varme, som andre momsregistrerede fjernvarmeproducenter uden kraftvarmekapacitet leverer til kollektive fjernvarmenet. Bestemmelsen er endnu ikke sat i kraft, da bestemmelsens mulige ikrafttræden har afventet udfaldet af en henvendelse til Europa-Kommissionen, vedrørende ordningens forenelighed med energibeskatningsdirektivet (Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet) og statsstøttere reglerne. Europa-Kommissionen medgav, at det ikke ansås for muligt, at gennemføre udvidelsen af elpatronordningen til at omfatte rene fjernvarmewærker inden for rammerne af EU-retten

Det foreslås at ophæve § 3, nr. 14, da ordningen ikke kan sættes i kraft. Der er tale om en lovteknisk ændring, som ikke har materiel betydning for den gældende elpatronordning.

Til § 7

Ved lov nr. 1353 af 21. december 2012 er der indført en særordning, hvorefter elafgift tilbagebetales delvist for elektricitet anvendt til erhvervsmæssig opladning af batterier til registrerede elbiler m.v. Særordningen medfører, at der for elektricitet forbrugt til erhvervsmæssig opladning af elbiler m.v. betales elafgift svarende til processatsen på 0,4 øre pr. kWh. Ordningen er tidligere blevet forlænget ved lov nr. 1889 af 29. december 2015 og lov nr. 1558 af 13. december 2016 og er senest ved lov nr. 687 af 8. juni 2017 blevet forlænget til og med 31. december 2019.

Det foreslås, at særordningen om erhvervsmæssig opladning af elbiler m.v. til den lave processats på 0,4 øre pr. kWh forlænges med to år, så ordningen gælder til og med den 31. december 2021. Fra og med den 1. januar 2022 opkræves fuld elafgift for al opladning af elbiler både erhvervsmæssigt og privat uden mulighed for delvis tilbagebetaling af afgiften.

Der henvises til afsnit 2.2. i de almindelige bemærkninger.

Til § 8

Ved § 4, nr. 1-3, i lov nr. 687 af 8. juni 2017 blev der som elafgiftslovens § 11, stk. 3, 12.-17. pkt., og stk. 5, 1.-3. pkt., indsat bestemmelser om momsregistrerede virksomheders mulighed for tilbagebetaling af elafgift for elektricitet til lagring af komponenter, herunder batterier, som benyttes til fremdrift af eldrevne registrerede køretøjer. Bestemmelserne indebærer, at der som udgangspunkt ikke kan ydes tilbagebetaling af elafgift for elektricitet til lagring af komponenter, herunder batterier, som benyttes til fremdrift af eldrevne re-

gistrerede køretøjer. Dermed skal der betales fuld elafgift for elektricitet anvendt til opladning af elbiler m.v. Bestemmelserne trådte i kraft den 1. juli 2017, men har først virkning fra og med 1. januar 2020. Der er efterfølgende foretaget en ændring af elafgiftslovens § 11, stk. 3, derved, at stk. 3, 10. og 11. pkt., blev ophævet, jf. § 1, nr. 5, i lov nr. 478 af 16. maj 2018. Herefter fremgår bestemmelserne om tilbagebetaling af elafgift for elektricitet til lagring af komponenter af elafgiftslovens § 11, stk. 3, 10.-15. pkt., og stk. 5, 1.-3. pkt.

Det foreslås, at virkningstidspunktet for bestemmelserne i elafgiftslovens § 11, stk. 3, 12-17. pkt. (der er blevet 10.-15. pkt., jf. ovf.), og stk. 5, 1.-3. pkt., udskydes med to år, så be-

stemmelserne vil få virkning fra og med den 1. januar 2022. Bestemmelsernes virkningstidspunkt udskydes som følge af, at særordningen for erhvervsmæssig opladning af elbiler m.v. til den lave processats på 0,4 øre pr. kWh foreslås forlænget til og med den 31. december 2021, jf. lovforslagets § 7, nr. 1.

Til § 9

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2020.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende lov

Lovforslaget

§ 1

I lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 308 af 24. marts 2017, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 474 af 17. maj 2017, lov nr. 478 af 16. maj 2018 og senest ved § 2 i lov nr. 331 af 30 marts 2019, foretages følgende ændringer:

§ 11. - - -

Stk. 2-8. - - -

Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varme, som ikke er omfattet af stk. 3, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov med 50,0 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 33,0 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 13, jf. § 11, stk. 15, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum eller fremstilling af varmt vand i perioden 1. april til 30. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober-31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 10 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 6, sidste pkt. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af stk. 3, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af elektricitet i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling. I

1. I § 11, stk. 9, 6. pkt., ændres: »stk. 6, sidste pkt.« til: »stk. 6, 3. pkt.«.

perioden 2010-2014 er satsen nævnt i 1. pkt. som anført i bilag 4.

Stk. 10-15. - - -

Stk. 16. Momsregistrerede varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til de samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkernes kraft-varme-kapacitet vedrører, hvis den momsregistrerede virksomhed er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 18 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 18 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1 til lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Den del af afgiften, der overstiger 74,4 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) eller 26,7 øre pr. kWh varme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtig elektricitet efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 74,4 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) eller 26,7 øre pr. kWh varme ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. I perioden 2010-2014 er satserne i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 5. Satserne i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Det er en betingelse for tilbagebetalingen, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7, stk. 7, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 17. - - -

Stk. 18. Virksomheder, der er momsregistrerede, kan vælge at foretage særlig opgørelse af tilbagebetaling af afgift. For elektricitet til fremstilling af varme, for hvilken en varmeproducent får delvis tilbagebetaling af afgift efter stk. 17, tilbagebetales den resterende afgift af denne elektricitet til forbrugeren af varmen. Tilbagebetalingen af den resterende afgift nedsættes med 2,0 pct. For perioden 2010-2012 nedsættes tilbagebetalingen af den resterende afgift som anført i bilag 8. Det er en betingelse for tilbagebetaling, at virksomheden anvender varmen til formål nævnt i stk. 3, 6. pkt., eller stk. 4. En forholdsmæssig del af varmen kan henregnes til anvendelser, som er nævnt i 5. pkt., i

2. To steder i § 11, stk. 16, 1. pkt., ændres »stk. 18« til: »stk. 17«.

3. I § 11, stk. 18, 2. pkt., ændres »stk. 17« til: »stk. 16«.

de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser, som er nævnt i 5. pkt., som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. Reglerne om fordeling i § 11, stk. 5, nr. 4, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 19-22. - - -

§ 2

I lov om afgift af naturgas og bygas m.v., jf. lov-bekendtgørelse nr. 312 af 1. april 2011, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 722 af 25. juni 2010, § 2 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 2 i lov nr. 625 af 14. juni 2011, § 3 i lov nr. 1385 af 28. december 2011, § 2 i lov nr. 1353 af 21. december 2012, § 2 i lov nr. 70 af 30. januar 2013, § 4 i lov nr. 1174 af 5. november 2014, § 3 i lov nr. 1558 af 13. december 2016, § 3 i lov nr. 474 af 17. maj 2017 og senest ved § 3 i lov nr. 331 af 30 marts 2019, foretages følgende ændringer:

§ 1. - - -

Stk. 2. Afgiften udgør for naturgas og bygas med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ) pr. normal m³ (Nm³) 248,2 øre pr. Nm³ (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. I perioden 2010-2014 er satsen dog som anført i bilag 2.

Stk. 3. For afgiftspligtig gas, der anvendes eller er bestemt til anvendelse som motorbrændstof, udgør afgiften dog 309,2 øre pr. Nm³ gas, der reguleres efter § 32 a i lov om mineralolieprodukter m.v. med en nedre brændværdi på 39,6 megajoule (MJ) (2015-niveau). Af gas, der anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraftvarmeværker, betales der afgift efter stk. 2. I perioden 2010-2014 er satsen i 1. pkt. dog som anført i bilag 3.

Stk. 4-5. - - -

§ 8. - - -

Stk. 2-3. - - -

Stk. 4. Momsregistrerede varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet, og som har

1. § 1, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

2. § 1, stk. 3, 3. pkt., ophæves.

kraftvarmekapacitet efter stk. 5, eller som den 1. oktober 2005 havde kraftvarmekapacitet efter stk. 5, samt værker omfattet af bilaget til lov om afgift af mineralolieprodukter m.v. kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme leveret til de samme kollektive fjernvarmenet, som kraftvarmekapaciteten vedrører. Den del af afgiften, der overstiger 50,1 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 50,1 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i stk. 3. I perioden 2010-2014 er satserne, som er nævnt i 2. og 3. pkt., som anført i bilag 4. Satserne nævnt i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Det er en betingelse for tilbagebetalingen, at virksomheden også benytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7, stk. 7, i lov om kuldi-oxid af visse energiprodukter.

Stk. 5-9. - - -

Stk. 10. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke stk. 8 finder anvendelse, betales afgift i overensstemmelse med reglerne for nedsættelse af tilbagebetaling af afgift efter § 10, stk. 9-12. Ved opgørelse af afgiften efter § 10, stk. 9, 1. pkt., anvendes dog satsen 62,7 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 11. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraft-varme-anlæg fra varme og varer, for hvilke stk. 8 finder anvendelse, betales afgift i overensstemmelse med reglerne for nedsættelse af tilbagebetaling af afgift efter § 10, stk. 9-12. Ved opgørelse af afgiften efter § 10, stk. 9, 2. pkt., anvendes dog satsen 50,1 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 11. For varm luft, der er opvarmet ved afgiftspligtige varer eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, og som direkte eller gennem direkte opvarm-

3. § 8, *stk. 4, 5. pkt.*, ophæves.

4. I § 8, *stk. 4, 7. pkt.*, ændres »§ 7, stk. 7« til: »§ 7, stk. 6«.

5. § 8, *stk. 10, 3. pkt.*, og *stk. 11, 3. pkt.*, ophæves.

ning af anden luft nyttiggøres ved særlige installationer, nedsættes tilbagebetalingen, jf. stk. 9, for den mængde varme, som ikke er nyttiggjort til rumopvarmning i samme rum, som varmen er nyttiggjort fra. For andre nyttiggørelser af varm luft gennem særlige installationer nedsættes tilbagebetalingen altid. Såfremt luften også opvarmes ved varer eller varme, som der ikke ydes tilbagebetaling for, kan den mængde varme, som herved er tilført luften, modregnes i den varmemængde, der ligger til grund for nedsættelsen. Nedsættelsen er dog mindst 0.

Stk. 12-14. - - -

§ 8 a. Varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i virksomheden via interne varmesystemer, jf. dog stk. 2, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1. Den del af afgiften, der overstiger 45,4 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 45,4 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i § 8, stk. 3. Satserne i 2. og 3. pkt. (2015-niveau) reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 2. Det er en betingelse for tilbagebetaling af afgift for varme efter stk. 1, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7 b i lov om kul-dioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 4. Virksomheden har kraft-varme-kapacitet, hvis virksomheden leverer varme til kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet og 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraft-varme-enheden. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraft-varme-enheden skal udgøres af elektricitet.

6. § 8 a affattes således:

»**§ 8 a.** Varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i virksomheden via interne varmesystemer, jf. dog stk. 2, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1. Den del af afgiften, der overstiger 45,4 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 45,4 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i § 8, stk. 3. Satserne i 2. og 3. pkt. (2015-niveau) reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 2. Det er en betingelse for tilbagebetaling af afgift for varme efter stk. 1, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7 b i lov om kul-dioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 3. Virksomheden har kraft-varme-kapacitet, hvis virksomheden leverer varme til kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet og 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraft-varme-enheden. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraft-varme-enheden skal udgøres af elektricitet.

Dette skal på forlangende kunne dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen.

Stk. 5. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 1-3, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. tillægges tilbagebetalings-beløbet efter de tilsvarende bestemmelser i § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b, stk. 1-3, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., § 9, stk. 4 og 5, og § 9 a, stk. 1-3, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 7, stk. 6 og 7, og § 7 b, stk. 1-3, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og § 11, stk. 16 og 17, og § 11 f, stk. 1-3, i lov om afgift af elektricitet. Opgørelsen af tilbagebetalings-beløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 6. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 4 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling.

§ 10. - - -

Stk. 2-8. - - -

Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og denne lov med 46,3 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraft-varme-anlæg nedsættes tilbagebetalingen efter 1. pkt. med 37,0 kr. pr. GJ varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Dette skal på forlangende kunne dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 1-3, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. tillægges tilbagebetalings-beløbet efter de tilsvarende bestemmelser i § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b, stk. 1-3, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., § 9, stk. 4 og 5, og § 9 a, stk. 1-3, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 7, stk. 6 og 7, og § 7 b, stk. 1-3, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og § 11, stk. 16 og 17, og § 11 f, stk. 1-3, i lov om afgift af elektricitet. Opgørelsen af tilbagebetalings-beløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 4 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling.«

I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 32,5 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der ville kunne ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum eller til fremstilling af varmt vand i perioden 1. april til 30. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober-31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 10 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 6, sidste pkt. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 3, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5. I perioden 2010-2014 er satsene nævnt i 1. og 2. pkt. som anført i bilag 5.

§ 10 b. - - -

Stk. 2. - - -

Stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 10, stk. 9, 1. pkt., alene med 62,7 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 4. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraft-varme-anlæg fra varme og varer, for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 10, stk. 9, 2. pkt., alene med 50,1 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

§ 10 c. - - -

Stk. 2. - - -

Stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke stk. 1 finder anvendelse, ned-

7. § 10, stk. 9, 10. pkt., ophæves.

8. § 10 b, stk. 3, 2. pkt. og 4, 2. pkt., ophæves.

sættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 10, stk. 9, 1. pkt., alene med 62,7 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 4. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraft-varme-anlæg fra varme og varer, for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 10, stk. 9, 2. pkt., alene med 50,1 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

§ 10 d. - - -

Stk. 2-6. - - -

Stk. 7. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke stk. 1-4 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 10, stk. 9, 1. pkt., alene med 62,7 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 8. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraft-varme-anlæg fra varme og varer, på hvilke stk. 1-4 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 10, stk. 9, 2. pkt., alene med 50,1 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

9. § 10 c, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, 2. pkt., ophæves.

10. § 10 d, stk. 7, 2. pkt., og 8, stk. 2. pkt., ophæves.

11. Bilag 2, 3, 4, 5 og 7 ophæves.

§ 3

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1080 af 3. september 2015, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 4 i lov nr. 1558 af 13. december 2016, § 4 i lov nr. 474 af 17. maj 2017 og senest ved § 4 i lov nr. 331 af 30 marts 2019, foretages følgende ændringer:

§ 7. - - -

Stk. 2. - - -

Stk. 3. Momsregistrerede varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til de samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkernes kraft-varme-kapacitet vedrører, hvis den momsregistrerede virksomhed er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 4 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 4 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1. Den del af afgiften, der overstiger 45,4 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 45,4 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i stk. 2. I perioden 2010-2014 er satserne i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 4. Satserne i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Det er en betingelse for tilbagebetalingen, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7, stk. 7, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

§ 7 a. - - -

Stk. 2. - - -

Stk. 3. Følgende affald er fritaget for afgift, jf. § 1, stk. 1, nr. 6. Affald nævnt under nr. 4 er dog kun omfattet af dette stykke i perioden 2010-2014:

1-3) - - -

4) Farligt affald, herunder klinisk risikoaffald, der tilføres et forbrændingsanlæg i læs, der udelukkende indeholder farligt affald.

Stk. 4. - - -

Stk. 5. For affald, der er afgiftsfritaget efter stk. 2, nr. 4, og stk. 3, nr. 5, og som fremkommer efter sortering af affald, skal virksomheder, som forbrænder affaldet, kunne dokumentere, at betingelserne for afgiftsfritagelsen er opfyldt, og på forlangende fremvise dokumentationen over for told- og skatteforvaltningen.

Stk. 6. - - -

1. § 7, stk. 3, 5. pkt., ophæves.

2. I § 7, stk. 3, 7. pkt., ændres »§ 7, stk. 7« til: »§ 7, stk. 6«.

3. I § 7 a, stk. 3, udgår: ». Affald nævnt under nr. 4 er dog kun omfattet af dette stykke i perioden 2010-2014«.

4. § 7 a, stk. 3, nr. 4, ophæves.

Nr. 5 bliver herefter til nr. 4.

5. I § 7 a, stk. 5, ændres »stk. 3, nr. 5« til: »stk. 3, nr. 4«.

§ 7 b. Varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i virksomheden via interne varmesystemer, jf. dog stk. 2, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1. Den del af afgiften, der overstiger 45,4 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 45,4 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i § 7, stk. 2. Satserne i 2. og 3. pkt. (2015-niveau) reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 2. Det er en betingelse for tilbagebetaling af afgift for varme efter stk. 1, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7 b i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 4. Virksomheden har kraft-varme-kapacitet, hvis virksomheden leverer varme til kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet og 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraft-varme-enheden. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraft-varme-enheden skal udgøres af elektricitet. Dette skal på forlangende kunne dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen.

Stk. 5. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 1-3, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. tillægges tilbagebetalings-beløbet efter de tilsvarende bestemmelser i § 8, stk. 4 og 5, og § 8 a, stk. 1-3, i lov

6. § 7 b affattes således:

»**§ 7 b.** Varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i virksomheden via interne varmesystemer, jf. dog stk. 2, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1. Den del af afgiften, der overstiger 45,4 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 45,4 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i § 7, stk. 2. Satserne i 2. og 3. pkt. (2015-niveau) reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 2. Det er en betingelse for tilbagebetaling af afgift for varme efter stk. 1, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7 b i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 3. Virksomheden har kraft-varme-kapacitet, hvis virksomheden leverer varme til kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet og 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraft-varme-enheden. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraft-varme-enheden skal udgøres af elektricitet. Dette skal på forlangende kunne dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 1-3, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. tillægges tilbagebetalings-beløbet efter de tilsvarende bestemmelser i § 8, stk. 4 og 5, og § 8 a, stk. 1-3, i lov

om afgift af naturgas og bygas m.v., § 9, stk. 4 og 5, og § 9 a, stk. 1-3, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 7, stk. 6 og 7, og § 7 b, stk. 1-3, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og § 11, stk. 16 og 17, og § 11 f, stk. 1-3, i lov om afgift af elektricitet. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 6. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 4 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling.

§ 8. - - -

Stk. 2-7. - - -

Stk. 8. I det omfang en del af det varme vand eller varmen, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov med 50,0 kr. pr. gigajoule (GJ) varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. For nyttiggjort overskudsvarme hidrørende fra varme produceret på virksomhedens eget kraft-varme-anlæg nedsættes tilbagebetalingen efter 1. pkt. med 41,7 kr. pr. GJ varme (2015-niveau), der reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. I det omfang varmen afsættes, udgør nedsættelsen dog højst 33,0 pct. af det samlede vederlag for varmeleverancen. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der ville kunne ydes fuld tilbagebetaling for efter stk. 14, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen. Der skal ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen for eget forbrug til opvarmning af rum eller fremstilling af varmt vand i perioden 1. april til 30. september. Der skal heller ikke ske nedsættelse af tilbagebetalingen af eget forbrug til opvarmning af rum i perioden 1. oktober-31. marts, såfremt der indbetales en afgift på 10 kr. pr. m² pr. måned i denne periode. Afgiften erlægges efter reglerne i stk. 5, sidste pkt. Såfremt nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk.

om afgift af naturgas og bygas m.v., § 9, stk. 4 og 5, og § 9 a, stk. 1-3, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 7, stk. 6 og 7, og § 7 b, stk. 1-3, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og § 11, stk. 16 og 17, og § 11 f, stk. 1-3, i lov om afgift af elektricitet. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 4 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling.«

7. § 8, stk. 8, 10. pkt., ophæves.

3, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen dog kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger 3 gange elforbruget i varmepumpen. Såfremt nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4. I perioden 2010-2014 er satserne nævnt i 1. og 2. pkt. som anført i bilag 5.

§ 8 b. - - -

Stk. 2. - - -

Stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 8, stk. 8, 1. pkt., alene med 54,5 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 4. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraft-varme-anlæg fra varme og varer, på hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 8, stk. 8, 2. pkt., alene med 45,4 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

§ 8 c. - - -

Stk. 2. - - -

Stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 8, stk. 8, 1. pkt., alene med 54,5 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 4. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraft-varme-anlæg fra varme og varer, for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 8, stk. 8, 2. pkt., alene med 45,4 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

§ 8 d. - - -

8. § 8 b, stk. 3, 2. pkt. og 4, 2. pkt., ophæves.

9. § 8 c, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, 2. pkt., ophæves.

Stk. 2-6. - - -

Stk. 7. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke stk. 1-4 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 8, stk. 8, 1. pkt., alene med 54,5 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 8. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraft-varme-anlæg fra varme og varer, for hvilke stk. 1-4 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 8, stk. 8, 2. pkt., alene med 45,4 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 7. Satsen reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

§ 1. Der betales afgift af mineralolieprodukter m.v. I perioden 2010-2014 er satserne for de enkelte år som anført i bilag 2. For 2015 udgør afgiften for følgende mineralolieprodukter m.v.:

1-12) - - -

13) Blyfri benzin med 4,8 pct. biobrændstoffer (blyindhold højst 0,013 g pr. liter), 413,7 øre pr. liter ved dagtemperatur og 410,4 øre pr. liter ved 15 °C.

14-18) - - -

Stk. 2-7. - - -

Stk. 8. Af biobrændstoffer, der anvendes som motorbrændstof eller som tilsætnings- eller fyldstof i motorbrændstof, og som afsættes af virksomheder, der er registreret efter § 3, stk. 2 eller 3, kan der betales afgift efter energiindholdet, så-

10. § 8 d, stk. 7, 2. pkt., og stk. 8, 2. pkt., ophæves.

11. Bilag 4, 5 og 7 ophæves.

§ 4

I lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1118 af 26. september 2014, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 7 i lov nr. 1174 af 5. november 2014, § 7 i lov nr. 1558 af 13. december 2016, § 5 i lov nr. 474 af 17. maj 2017 og senest ved § 5 i lov nr. 331 af 30 marts 2019, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

2. I § 1, stk. 1, nr. 13, indsættes som 2. pkt.:

»Blyfri benzin med 9,8 pct. biobrændstoffer (blyindhold højst 0,013 g pr. liter), 406,0 øre pr. liter ved dagtemperatur og 402,7 øre pr. liter ved 15 °C.«.

fremt dette opgøres eller foreligger. Afgiften er 128,1 kr. pr. GJ for benzinækvivalenter (2015-niveau) og 74,6 kr. pr. GJ for dieselækvivalenter (2015-niveau). I perioden 2010-2014 er satserne som anført i bilag 2.

Stk. 9-10. - - -

§ 9. - - -

Stk. 2-3. - - -

Stk. 4. Momsregistrerede varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til de samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkernes kraft-varme-kapacitet vedrører, hvis den momsregistrerede virksomhed er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 5 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 5 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1. Den del af afgiften, der overstiger 60,9 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 60,9 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i stk. 3. I perioden 2010-2014 er satserne i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 3. Satserne i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a. Det er en betingelse for tilbagebetalingen, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7, stk. 7, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 5-12. - - -

Stk. 13. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke stk. 11 finder anvendelse, betales afgift i overensstemmelse med reglerne for nedsættelse af tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9-12. Ved opgørelse af afgiften efter § 11, stk. 9, 1. pkt., anvendes dog satsen 73,1 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 6. Satsen reguleres efter § 32 a.

Stk. 14. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraft-varme-anlæg fra varme og varer, for hvilke stk. 11 finder anvendelse, betales afgift

3. § 1, stk. 8, 3. pkt., ophæves.

4. § 9, stk. 4, 5. pkt., ophæves.

5. I § 9, stk. 4, 7. pkt., ændres »§ 7, stk. 7« til: »§ 7, stk. 6«.

6. § 9, stk. 13, 3. pkt. og 14, 3. pkt., ophæves.

i overensstemmelse med reglerne for nedsættelse af tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9-12. Ved opgørelse af afgiften efter § 11, stk. 9, 2. pkt., anvendes dog satsen 60,9 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 6. Satsen reguleres efter § 32 a.

Stk. 15. - - -

§ 9 a. Varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i virksomheden via interne varmesystemer, jf. dog stk. 2, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1. Den del af afgiften, der overstiger 45,4 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 45,4 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau), forholds-mæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i § 9, stk. 3. Satserne i 2. og 3. pkt. (2015-niveau) reguleres efter § 32 a.

Stk. 2. Det er en betingelse for tilbagebetaling af afgift for varme efter stk. 1, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7 b i lov om kul-dioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 4. Virksomheden har kraft-varme-kapacitet, hvis virksomheden leverer varme til kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet og 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraft-varme-enheden. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraft-varme-enheden skal udgøres af elektricitet. Dette skal på forlangende kunne dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen.

Stk. 5. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 1-3, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den

7. § 9 a affattes således:

§ 9 a. Varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i virksomheden via interne varmesystemer, jf. dog stk. 2, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1. Den del af afgiften, der overstiger 45,4 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 45,4 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau), forholds-mæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i § 9, stk. 3. Satserne i 2. og 3. pkt. (2015-niveau) reguleres efter § 32 a.

Stk. 2. Det er en betingelse for tilbagebetaling af afgift for varme efter stk. 1, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7 b i lov om kul-dioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 3. Virksomheden har kraft-varme-kapacitet, hvis virksomheden leverer varme til kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet og 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraft-varme-enheden. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraft-varme-enheden skal udgøres af elektricitet. Dette skal på forlangende kunne dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 1-3, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den

første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. tillægges tilbagebetalings-beløbet efter de tilsvarende bestemmelser i § 8, stk. 4 og 5, og § 8 a, stk. 1-3, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b, stk. 1-3, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., § 7, stk. 6 og 7, og § 7 b, stk. 1-3, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og § 11, stk. 16 og 17, og § 11 f, stk. 1-3, i lov om afgift af elektricitet. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 6. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 4 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling.

§ 11 b. - - -

Stk. 2. - - -

Stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9, 1. pkt., alene med 73,1 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 6. Satsen reguleres efter § 32 a.

Stk. 4. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraft-varme-anlæg fra varme og varer, for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9, 2. pkt., alene med 60,9 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 6. Satsen reguleres efter § 32 a.

§ 11 c. - - -

Stk. 2. - - -

Stk. 3. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke stk. 1 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9, 1. pkt., alene med 73,1 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 6. Satsen reguleres efter § 32 a.

§ 11 d. - - -

Stk. 2-6. - - -

første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. tillægges tilbagebetalings-beløbet efter de tilsvarende bestemmelser i § 8, stk. 4 og 5, og § 8 a, stk. 1-3, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b, stk. 1-3, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., § 7, stk. 6 og 7, og § 7 b, stk. 1-3, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og § 11, stk. 16 og 17, og § 11 f, stk. 1-3, i lov om afgift af elektricitet. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 4 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling.

8. § 11 b, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, 2. pkt., ophæves.

9. § 11 c, stk. 3, 2. pkt. og stk. 4, 2. pkt., ophæves.z

Stk. 7. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, på hvilke stk. 1-4 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9, 1. pkt., alene med 73,1 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 6. Satsen reguleres efter § 32 a.

Stk. 8. For nyttiggjort overskudsvarme vedrørende eget kraft-varme-anlæg fra varme og varer, for hvilke stk. 1-4 finder anvendelse, nedsættes den samlede tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9, 2. pkt., alene med 60,9 kr. pr. GJ varme. I perioden 2010-2014 er satsen som nævnt i bilag 6. Satsen reguleres efter § 32 a.

§ 2. I perioden 2010-2014 er afgiftssatserne for de enkelte år som anført i bilag 2. For 2015 udgør afgiften for følgende energiprodukter:

1-12) - - -

13) Benzin, 40,8 øre pr. liter. For benzin med 4,8 pct. biobrændstoffer dog 38,8 øre pr. liter.

Stk. 2. Afgiftssatsen ved 15° C for varer nævnt i stk. 1, nr. 1 og 4, udgør 44,8 øre pr. liter (2015-niveau), for varer nævnt i stk. 1, nr. 1, med 6,8 pct. biobrændstoffer 41,8 øre pr. liter (2015-niveau), for varer nævnt i stk. 1, nr. 14, 40,4 øre pr. liter (2015-niveau) og for varer nævnt i stk. 1, nr. 13 med 4,8 pct. biobrændstoffer 38,5 øre pr. liter (2015-niveau). I perioden 2010-2014 er satserne nævnt i 1. pkt. dog som anført i bilag 2. For gas nævnt under stk. 1, nr. 11, foretages der en forholdsmæssig regulering af afgiften ved en lavere eller højere brændværdi end 39,6 MJ pr. Nm³.

10. § 11 d, stk. 7, 2. pkt., og stk. 8, 2. pkt., ophæves.

11. Bilag 2, 3, 4 og 6 ophæves.

§ 5

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 321 af 4. april 2011, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 722 af 25. juni 2010, § 5 i lov nr. 1564 af 21. december 2010, § 2 i lov nr. 903 af 4. juli 2013, § 6 i lov nr. 1532 af 27. december 2014, § 1 i lov nr. 1558 af 13. december 2016, § 1 i lov nr. 474 af 17. maj 2017 og senest ved § 1 i lov nr. 331 af 30 marts 2019, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 1, 1. pkt., ophæves.

2. I § 2, stk. 1, nr. 13, indsættes som 3. pkt.:

»For benzin med 9,8 pct. biobrændstoffer dog 36,8 øre pr. liter.«.

3. I § 2, stk. 2, 1. pkt., ændres »og for varer nævnt i stk. 1, nr. 13 med 4,8 pct. biobrændstoffer 38,5 øre pr. liter (2015-niveau)« til: », for varer nævnt i stk. 1, nr. 13 med 4,8 pct. biobrændstoffer 38,5 øre pr. liter (2015-niveau) og for varer nævnt i stk. 1, nr. 13 med 9,8 pct. biobrændstoffer 36,5 øre pr. liter (2015-niveau)«.

4. § 2, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

Stk. 3-7. - - -

§ 7. - - -

Stk. 2-5. - - -

Stk. 6. Varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til de samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkernes kraft-varme-kapacitet vedrører, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 8 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 8 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1 til lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Den del af afgiften, der overstiger 13,5 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau) eller 4,8 øre pr. kWh ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Hvis der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 13,5 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) eller 4,8 øre pr. kWh ab værk (2015-niveau) forholds-mæssigt. I perioden 2010-2014 er satserne i 2. og 3. pkt. som anført i bilag 3. Satserne i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Det er en betingelse for tilbagebetalingen, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 8, stk. 4, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., § 7, stk. 3, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. eller § 9, stk. 4, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

§ 7 b. Varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i virksomheden via interne varmesystemer, jf. dog stk. 2, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1 til lov om energiafgift af mineralolieprodukter

5. To steder i § 7, stk. 6, 1. pkt., ændres »stk. 8« til: »stk. 7«.

6. I § 7, stk. 6, 3. pkt., ændres »Hvis« til: »Såfremt«.

7. § 7, stk. 6, 4. pkt., ophæves.

8. § 7 b affattes således:

»§ 7 b. Varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i virksomheden via interne varmesystemer, jf. dog stk. 2, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1 til lov om energiafgift af mineralolieprodukter

m.v. Den del af afgiften, der overstiger 13,5 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) eller 4,8 øre pr. kWh varme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre energikilder, nedsættes de 13,5 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) eller 4,8 øre pr. kWh varme ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. Satsene i 2. og 3. pkt. (2015-niveau) reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 2. Det er en betingelse for tilbagebetaling af afgift for varme efter stk. 1, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 8 a i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., § 7 b i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. eller § 9 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 4. Virksomheden har kraft-varme-kapacitet, hvis 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraft-varme-enheden. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraft-varme-enheden skal udgøres af elektricitet. Dette skal på forlangende kunne dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen.

Stk. 5. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 1-3, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. tillægges tilbagebetalings-beløbet efter de tilsvarende bestemmelser i § 8, stk. 4 og 5, og § 8 a, stk. 1-3, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., § 9, stk. 4 og 5, og § 9 a, stk. 1-3, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b, stk. 1-3, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 11, stk. 16 og 17, og § 11 f, stk. 1-3, i lov om afgift af elektricitet. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 6. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplys-

m.v. Den del af afgiften, der overstiger 13,5 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) eller 4,8 øre pr. kWh varme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre energikilder, nedsættes de 13,5 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) eller 4,8 øre pr. kWh varme ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. Satsene i 2. og 3. pkt. (2015-niveau) reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 2. Det er en betingelse for tilbagebetaling af afgift for varme efter stk. 1, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 8 a i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., § 7 b i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. eller § 9 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 3. Virksomheden har kraft-varme-kapacitet, hvis 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraft-varme-enheden. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraft-varme-enheden skal udgøres af elektricitet. Dette skal på forlangende kunne dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 1-3, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 500.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. tillægges tilbagebetalings-beløbet efter de tilsvarende bestemmelser i § 8, stk. 4 og 5, og § 8 a, stk. 1-3, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., § 9, stk. 4 og 5, og § 9 a, stk. 1-3, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b, stk. 1-3, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 11, stk. 16 og 17, og § 11 f, stk. 1-3, i lov om afgift af elektricitet. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af op-

ninger indberettet efter stk. 4 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling.

lysninger indberettet efter stk. 4 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling.«

9. Bilag 2 og 3 ophæves.

§ 6

I lov nr. 903 af 4. juli 2013 om ændring af affalds- og råstofafgiftsloven, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om afgift af elektricitet, momsloven og forskellige andre love, som ændret ved § 9 i lov nr. 93 af 29. januar 2014 og § 6 i lov nr. 744 af 1. juni 2015 foretages følgende ændringer:

§ 3. - - -

1-13) - - -

14) § 11 f affattes således:

»§ 11 f. Momsregistrerede varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i den momsregistrerede virksomhed via interne varmesystemer, hvis den momsregistrerede virksomhed er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1 til lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. Andre momsregistrerede fjernvarmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme leveret til kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, jf. dog stk. 3. Den del af afgiften, der overstiger 74,4 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) eller 26,7 øre pr. kWh varme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtig elektricitet efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 74,4 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) eller 26,7 øre pr. kWh varme ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. Indtil år 2015 er satserne i 3. og 4. pkt. som anført i bilag 5. Satserne i 3. og 4. pkt.

1. § 3, nr. 14, ophæves.

(2015-niveau) reguleres efter § 32 a i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.

Stk. 2. Det er en betingelse for tilbagebetaling i et kalenderår efter stk. 1, 2. pkt., at 100 pct. af varmeleverancen fra de fjernvarmenet, som er nævnt i stk. 1, 2. pkt., til forbrugerne i mindst 75 pct. af kalenderåret eller 2008 er kommet fra eller kunne være kommet fra momsregistrerede virksomheder med kraft-varme-kapacitet, jf. stk. 3, og værker omfattet af bilag 1 til lov om afgift af mineralolieprodukter m.v. Dette skal på forlangende kunne dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3. Virksomheden har kraft-varme-kapacitet, hvis virksomheden leverer varme til kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet og 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraft-varme-enheden. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraft-varme-enheden skal udgøres af elektricitet. Dette skal på forlangende kunne dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Reglerne om særlig opgørelse af tilbagebetaling af afgift m.v. i § 11, stk. 18 og 19, finder tilsvarende anvendelse for elektricitet til fremstilling af varme, for hvilken en varmeproducent får delvis tilbagebetaling af afgift efter stk. 1.«

15-19) - - -

§ 7

I lov nr. 1353 af 21. december 2012 om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love og om ophævelse af lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer (Godtgørelse af el-afgift for el forbrugt til opladning af batterier til registrerede elbiler, lempelse vedrørende komfortkøling, dagsbeviser for varebiler samt teknisk justering af energiafgifter m.v. og ophævelse af reglerne om fritagelse for afgift af visse typer af affald fra egen cementproduktion), som ændret ved § 10 i lov nr. 903 af 4. juli 2013, § 4 i lov nr. 1889 af 29. december 2015, § 10 i lov nr. 1558 af 13. december 2016, § 6 i lov nr. 687 af 8. juni 2017 og senest ved § 8 i lov nr. 331 af 30. marts 2019, foretages følgende ændring:

§ 21. - - -

Stk. 2. Tilbagebetalingen ydes uanset betingelsen i lov om afgift af elektricitet § 11, stk. 16, om fradragsret i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for merværdiafgift for elektricitet og varme. Som dokumentation for tilbagebetalingsbeløbet skal virksomheden på anmodning fremlægge opgørelser af målinger af den forbrugte elektricitet i ladestandere, herunder hurtigladere, og på batteriskiftestationer. Der ydes tilbagebetaling med virkning fra og med den 27. april 2010 og til og med den 31. december 2019.

Stk. 3-4. - - -

1. I § 21, *stk. 2, 3. pkt.*, ændres »2019« til: »2021«.

§ 8

I lov nr. 687 af 8. juni 2017 om ændring af registreringsafgiftsloven, brændstofforbrugsafgiftsloven, lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love (Udskydelse af indfasning af registreringsafgift på eldrevne køretøjer m.v., midlertidigt fradrag for batterikapacitet, forlængelse af ordning med lav afgift på el til opladning af eldrevne køretøjer og særlig ordning for elbusser, ændring af beregning af brændstofforbrug for gasdrevne biler og gasdrevne pluginhybridbiler og nedsættelse af afgift af metanol iblandet vand) foretages følgende ændringer:

1. I § 7, *stk. 3*, ændres »2020« til: »2022«.

§ 7. - - -

Stk. 2. - - -

Stk. 3. § 1, nr. 2 og 3, har virkning fra og med den 1. januar 2017, jf. dog stk. 6-8, § 1, nr. 5, og § 2, nr. 2-4, har virkning fra og med den 1. januar 2018, jf. dog stk. 4, og § 4, nr. 1-3, har virkning fra og med den 1. januar 2020.

§ 9

Loven træder i kraft den 1. januar 2020.